

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Історія: Україна і світ
10–11 класи

НАВЧАЛЬНА ПРОГРАМА
для загальноосвітніх навчальних закладів

Пояснювальна записка

Навчання історії в 10–11 класах спрямоване на реалізацію **мети повної загальної середньої освіти**, що полягає в різнобічному розвитку, вихованні й соціалізації особистості, яка усвідомлює себе громадянином України, здатна до життя в суспільстві і цивілізованій взаємодії з природою, має прагнення до самовдосконалення і навчання впродовж життя, готова до свідомого життєвого вибору та самореалізації, трудової діяльності та громадянської активності.

У цьому плані **інтегрований курс «Історія: Україна і світ»** має на меті сприяти розвитку особистості, яка володіє ключовими і предметними компетентностями, усвідомлює власну національну ідентичність, має патріотичний світогляд, займає активну громадянську позицію, розуміє виклики глобалізованого світу і здатна реагувати на динаміку суспільних завдань через засвоєння й осмислення історичних явищ і процесів, що стосуються національних інтересів України XX–XXI ст. та її місця у світовій історії.

Ця мета конкретизується в **комплексі завдань**, серед яких пріоритетними є:

- поглиблення інтересу до історії як сфери знань і навчального предмета, розвиток мисленнєвих здібностей і вмінь, необхідних для розуміння сучасних викликів;
- набуття системних знань про факти, події, явища, тенденції в Україні та світі XX–XXI ст. з позицій: цінності життя людини, досвіду українського державотворення, утвердження єдності й соборності Українського народу, значення європейських культурних і правових традицій для суспільних процесів в Україні, зміцнення національних інтересів і суверенітету, цілісності та непорушності кордонів Української держави в контексті світового історичного процесу;
- розвиток історичного, критичного і творчого мислення, здатності розуміти загальний хід історичного процесу й проблеми, що стоять перед країною і світом, формувати висловлення й обстоювати власний погляд на інформацію;
- розуміння національного інтересу, необхідності захисту суверенітету, територіальної цілісності в умовах реальних військово-політичних, інформаційних та інших викликів;
- ознайомлення з культурними надбаннями, зокрема з цінностями та історико-культурними традиціями українського та інших народів;
- формування національної політичної й правової культури, громадянської самосвідомості, пошани до державної символіки України в гармонійному поєднанні з національними та загальнолюдськими цінностями.

Інтегрований курс сприятиме: баченню суспільних явищ у конкретно-історичних умовах, переосмисленню минулого в світлі нових фактів і викликів суспільного розвитку, вмінню інтерпретувати історію України як частину світового культурного, економічного та політичного простору, здатності дотримуватися принципів демократії і розуміти їхню цінність у сучасному світі, виявляти стійкість до маніпуляції свідомістю навколо історії, прогнозувати суспільний розвиток.

Зміст курсу структурований за проблемно-тематичним принципом. Особливу увагу приділено питанням становлення національної державності, взаємодії людини і держави, життю людини в суспільстві. Змістове наповнення предмета базується на засадах: *громадянської спрямованості* – розвитку громадянської свідомості, активної життєвої позиції й патріотизму особистості, яка володіє глибокими історичними знаннями і розумінням національного інтересу України та готова його обстоювати; *людиноцентризму* – уваги до людини та її поведінкових мотивацій, відкритті зв'язків між формуванням особистісних цінностей і розвитком суспільства; *україноцентризму* – представлення новітньої історії України в контексті всесвітньої історії з розкриттям у ній тих сюжетів, які відображають боротьбу українського народу за свободу і державність; *націєтворення* – висвітлення історії України XX–XXI ст. як процесу формування сучасної української нації; *європейськості* – відображення зв'язку українського минулого з європейським історичним процесом; політичних, економічних і культурних взаємовпливів.

Проблематику історії України (що становить дві третини змістового наповнення) внесено у світовий, насамперед європейський історичний контекст і водночас показано, як вона цей контекст творить. Програма приділяє увагу видам навчальної діяльності, що надають учням можливість

самостійно працювати з історичними відомостями, зокрема пропонує орієнтовні переліки тем для практичних занять, написання есе, виконання проєктів. Учні зможуть набути історико-предметної компетентності, зокрема умінь визначати причини, сутність і наслідки подій, явищ і процесів ХХ і початку ХХІ ст. на теренах України та інших держав, характеризувати і порівнювати, аргументовано висловлювати власну думку.

Зміст курсу «Історія: Україна і світ» відповідає вимогам чинного Державного стандарту повної загальної середньої освіти. Його наскрізні змістові лінії – провідні соціальні й особистісні значущі ідеї, що послідовно розкриваються у процесі навчання і виховання учнів: «людина – людина», «людина – суспільство», «людина – влада», «людина – світ уявлень та ідей», «людина – простір», «людина – природа», «людина – світ речей».

У зміст курсу інтегровано низку інших, актуальних сьогодні змістових ліній.

Змістова лінія **«Екологічна безпека та сталий розвиток»** передбачає формування в учнів соціальної активності, відповідальності та екологічної свідомості, готовності брати участь у вирішенні питань збереження довкілля і розвитку суспільства, усвідомлення важливості сталого розвитку для майбутніх поколінь. Учні 10–11 класів орієнтують на особисту відповідальність за сталий розвиток, зокрема на такі способи діяльності, які забезпечують збереження навколишнього середовища, а також на оцінку й (за необхідності) зміну власних споживчих звичок і способу життя.

Реалізація змістової лінії **«Громадянська відповідальність»** сприятиме формуванню діяльного члена громади і суспільства, який розуміє принципи і механізми функціонування суспільства, є вільною особистістю, яка визнає загальнолюдські й національні цінності та керується морально-етичними критеріями і почуттям громадянської відповідальності у власній поведінці. Учні 10–11 класів орієнтують на усвідомлення своєї ролі в суспільстві, набуття вмінь приймати рішення, розуміння важливості громадських ініціатив та участі в їх реалізації.

Вивчення питань, що належать до змістової лінії **«Здоров'я і безпека»**, має на меті сформувати учня як духовно, емоційно, соціально й фізично повноцінного члена суспільства, здатного дотримуватися здорового способу життя і формувати безпечне життєве середовище. Учні 10–11 класів навчають знати і розуміти права, обов'язки і відповідальність, що пов'язані з дотриманням правил безпеки, розвивають уміння здорової й безпечної поведінки, орієнтують на розуміння взаємозалежності між колективною й індивідуальною безпекою.

Змістова лінія **«Підприємливість та фінансова грамотність»** спрямована на розвиток лідерських ініціатив, здатність успішно діяти в технологічному швидкозмінному середовищі, забезпечення кращого розуміння молодим поколінням українців практичних аспектів фінансових питань (здійснення заощаджень, інвестування, запозичення, страхування, кредитування тощо). Учні 10–11 класів орієнтують на розвиток підприємливості, знайомлять з можливостями участі в заходах, спрямованих на покращення добробуту місцевих громад і суспільства загалом.

Змістова лінія **«Культурна самосвідомість»** спрямована на розвиток школяра як особистості, яка розуміє роль культури у формуванні мислення, усвідомлює зміни різних культур упродовж історії, має уявлення про різноманіття культур та їх особливості, цінує свою культуру і культурну багатоманітність світу. Учні 10–11 класів орієнтують на усвідомлення і вивчення культурної багатоманітності світу, розвиток власної культурної свідомості, набуття знань про становлення та взаємодію національних культур.

Під час вивчення питань, що належать до змістової лінії **«Інформаційне середовище»**, головною метою є зростання учня як людини, яка сприймає і розуміє навколишнє інформаційне середовище, здатна його критично аналізувати, а також діяти в ньому відповідно до своїх цілей і усталеної в суспільстві комунікативної етики. Учні 10–11 класів орієнтують на формування ефективних способів пошуку необхідної інформації, що охоплюють різні середовища і бази даних, на розвиток уміння критично аналізувати інформацію для прийняття особистих рішень.

Змістова лінія **«Цінності й моральність»** спрямована на формування учня як морально повноцінної людини, яка знає загальновизнані правила поведінки, дотримується їх у школі і поза школою, не байдужа до нехтування ними і за потреби реагує на це відповідно до можливостей. Учні 10–11 класів орієнтують на рефлексію про принципи власної поведінки і поведінки інших людей, застосування вмінь розв'язувати світоглядні (ціннісні, моральні) конфлікти і робити відповідальний вибір.

Змістові лінії співвідносяться з ключовими компетентностями, опанування яких забезпечує формування ціннісних і світоглядних орієнтацій учня, що визначають його поведінку в життєвих ситуаціях. Навчання по змістових лініях реалізується через актуалізацію відповідних знансєвих, діяльнісних і оцінно-ціннісних компонентів, творчу роботу при міжпредметній та внутрішньопредметній інтеграції, позакласну роботу і роботу гуртків за інтересами, участь у загальнонаціональних учнівських конкурсах.

Структура програми й організація навчання учнів. Програма складається з пояснювальної записки, структурованих за розділами очікуваних результатів навчально-пізнавальної діяльності учнів і змісту навчального матеріалу як основи для досягнення цих результатів. Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності учня/учениці зорієнтовані на формування предметних і ключових компетентностей і викладені через знання й уміння, які відповідають знансєвому, смисловому й діяльнісному компонентам.

Комплексним показником рівня історичної освіти є **предметно-історична компетентність** учнів, тобто здатність пізнавати минуле, заснована на знаннях, ціннісних орієнтирах і досвіді, набутих під час навчання. Елементами історичної компетентності є: *хронологічна компетентність*, тобто уміння орієнтуватися в історичному часі, встановлювати близькі та далекі причинно-наслідкові зв'язки, розглядати суспільні явища в конкретно-історичних умовах, виявляти зміни і тяглість життя суспільства; *просторова компетентність* – уміння орієнтуватися в історичному просторі та знаходити взаємозалежності в розвитку суспільства, господарства, культури і природного довкілля; *інформаційна компетентність* – уміння працювати з джерелами історичної інформації, інтерпретувати зміст джерел, визначати їх надійність, виявляти і критично аналізувати розбіжності в позиціях авторів джерел; *логічна компетентність* – уміння визначати і застосовувати теоретичні поняття для аналізу й пояснення історичних подій та явищ, ставити запитання та шукати відповіді, розуміти множинність трактувань минулого та зіставляти різні його інтерпретації; *аксіологічна компетентність* – уміння формулювати оцінку історичних подій та історичних постатей, суголосну до цінностей та уявлень відповідного часу чи відповідної групи людей, осмислювати зв'язки між минулим і сучасним життям.

Очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності описані в Програмі як завдання, виконання яких учні повинні продемонструвати. Завдання *знати* передбачає, що учень/учениця повинні, використовуючи джерельну інформацію, назвати й обґрунтувати часові межі історичного явища; віднести історичну подію до певного часового проміжку, історичного періоду; розпізнати на карті позначені, але не підписані історико-просторові об'єкти; стисло описати історичне явище, процес (перелічити ознаки), вільно відтворити представлене пояснення факту (розкрити зміст, вплив, значення), виділити суттєві характеристики поняття (пояснити, дати визначення) тощо.

Виконання учнем/ученицею завдання *вміти* має продемонструвати його/її здатність оперувати певним алгоритмом дій: відбирати з масиву фактів ті, що характеризують історичне явище чи процес; розміщувати відібрані факти в хронологічній послідовності, синхронізувати їх відповідно до історико-географічних регіонів чи адміністративно-політичних утворень. Старшокласники повинні вміти користуватися картою як джерелом інформації, виділяти потрібну (тобто аналізувати) і групувати за певною ознакою (класифікувати) інформацію з різних джерел; систематизувати, узагальнювати та інтерпретувати факти; характеризувати явища, процеси, періоди, геополітичну ситуацію; порівнювати, визначати передумови й наслідки історичних подій, мотиви вчинків історичних осіб, висловлювати й обґрунтувати судження про їхні рішення, позиції, погляди, діяльність; виявляти факти, які ставлять під сумнів пропоновані твердження (наводити контраргументи); прогнозувати суспільні зміни тощо.

Умовою досягнення результатів, що пов'язані з осмисленням ключових історичних явищ, оцінкою діяльності історичних осіб ХХ–ХХІ ст., є дослідницько-пошукова робота. Програма не подає ні переліку фактів, що сукупно відображають кожне з виділених історичних явищ, процесів, ні науково обґрунтованих суджень про названих історичних осіб. Виконуючи таке завдання, учень/учениця самостійно добирає потрібний матеріал: відбирає факти, що відображають конкретне явище чи процес, щоб розмістити їх у хронологічній послідовності або синхронізувати; відшукує інформацію про історичну особу, аби сформулювати власне аргументоване судження про її діяльність тощо. Описані завдання доцільно розподілити між учнями та запропонувати їм представити результати, працюючи в парах або групах. Учитель/вчителька має оцінити,

насамперед, уміння виконувати подібні завдання, бо переліки фактів завжди будуть неповними, а судження учнів матимуть різний рівень узагальнення.

Програма орієнтує учасників освітнього процесу на результативну діяльність. Визначені результати, на думку укладачів, будуть досяжними тільки за умови залучення учнів/учениць до різних, переважно активних та інтерактивних видів навчальної діяльності. Вагомою складовою успіху є також широке використання в навчанні історії можливостей інших предметів. До кожного розділу Програми подано пропозиції щодо використання міжпредметних зв'язків.

Головним критерієм успішності роботи вчителя/вчительки за цією Програмою є не так змістова повнота, як уміння налагодити творчу роботу школярів/школярок з орієнтацією на формування ключових і предметних компетентностей. Підтримуючи різнобічні інтереси і ставу пізнавальну активність учнів/учениць, педагоги сприятимуть освоєнню ними суспільного досвіду, що забезпечить соціальну активність молодих людей як особистостей, їхню спрямованість на творчу діяльність.

Зміст кожного розділу програми містить перелік історичних сюжетів, які (для полегшення планування навчальної діяльності) згруповані в змістові блоки. Втім, це не обмежує права вчителя самостійно розподіляти навчальний матеріал на окремі заняття, зокрема змінювати пропоновану авторами послідовність вивчення сюжетів у межах розділів. Учителю формулює назву теми і визначає кількість і перелік питань до кожного уроку, орієнтуючись на вказані в розділі очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності. Плануючи навчання/учіння, вчителям/вчителькам доцільно враховувати умови організації навчального процесу у своїй школі, пізнавальні можливості школярів/школярок, а також власне бачення викладання конкретного розділу.

Програма передбачає вивчення: в 10-му класі – періоду від початку Першої до кінця Другої світової війни, а в 11-му класі – від середини XX ст. до сучасності. Такий хронологічний розподіл дає можливість показати у взаємозв'язку (як явища одного ряду) дві світові війни і водночас пояснити формування сучасного світового порядку як заперечення тоталітарного досвіду першої половини XX ст., виразно сформулювати уроки минулого, пов'язані з боротьбою за громадянські свободи і демократичні цінності.

Вивченню кожного з періодів передують вступні заняття. Їх мета – представити учням історичний образ періоду, що вивчатиметься впродовж навчального року. Працюючи з матеріалом вступу, учень/учениця сформулює початкові уявлення про ключові явища і процеси історичного періоду, розпізнають головні тенденції розвитку українського і європейських суспільств у цей час.

Обов'язковим компонентом навчально-пізнавальної діяльності на уроках історії в 10–11 класах є виконання учнями практичних і творчих завдань. У Програмі до кожної теми подано орієнтовну тематику практичних занять, навчальних проектів і/або есе. Проекти й есе можуть виконуватися за вибором як учителя, так і учнів, як у класі, так і вдома, але з обов'язковим обговоренням результатів на уроці. Для практичного заняття, проекту, есе учитель/вчителька може обрати іншу тему, розробити пізнавальні завдання, що ґрунтуються на самостійно підібраній джерельній базі. Пропоновані учням/ученицям завдання мають бути аналітичними, зорієнтованими на визначені у відповідному розділі Програми очікувані результати навчально-пізнавальної діяльності, сприяти освоєнню учнями ключових компетентностей, формувати розуміння зв'язку між вивченим матеріалом і сучасністю.

У програмі немає розподілу навчальних годин за розділами. У межах загальної річної кількості годин учитель/вчителька самостійно визначає час для роботи над кожним розділом програми, дбаючи при тому про досягнення учнями/ученицями повноти завдань, що визначені як очікувані результати учіння. Плануючи курс, доцільно визначити цілі (очікувані результати учіння) та виділити навчальний час (у межах уроку, окремими уроками) на вивчення історії рідного краю.

Організацію навчально-пізнавальної діяльності учнів/учениць за цією програмою вчитель/вчителька відображає у власному календарно-тематичному плані або в робочій програмі, які затверджує керівник навчального закладу. Робочу програму вчитель/вчителька укладає тоді, коли має намір вибудувати в межах навчальної програми власний алгоритм роботи з учнями, зокрема акцентувати на певних навчальних цілях, змістових елементах, розширити коло історичних діячів, змінити послідовність вивчення матеріалу в межах розділів, додати матеріал з історії рідного краю, доповнити тематику практичних занять, творчих робіт тощо.

Історія: Україна і світ (1914–1945 рр.)

10 клас

Структура курсу:

Вступ. Переддень світової війни

Розділ 1. Перша світова війна

Розділ 2. Соціальні й національні революції в Європі. Українська революція

Розділ 3. Облаштування повоєнного світу: між демократією й авторитаризмом

Розділ 4. Тоталітарні режими як виклик людству

Розділ 5. Україна і світ напередодні Другої світової війни. Початок війни

Розділ 6. Друга світова війна: перебіг і результати

Вступ. ПЕРЕДДЕНЬ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

У результаті навчально-пізнавальної діяльності учні/учениці зможуть:	Зміст навчально-пізнавальної діяльності
Знати: – <i>зміст понять</i>: система «озброєного миру», «військово-політичний блок», «геополітика»; – <i>передумови і привід</i> до Першої світової війни; – <i>геополітичні плани</i> країн Антанти і Центральних держав; – <i>зміст</i> «українського питання» напередодні Першої світової війни та його <i>роль</i> в австро-російських суперечностях і європейській політиці. Уміти: – <i>встановити хронологічну послідовність</i> подій у переддень Першої світової війни; – <i>охарактеризувати</i>, використовуючи карту як джерело інформації, геополітичну ситуацію напередодні Першої світової війни; – <i>порівняти</i>: а) геополітичні плани країн Антанти і Центральних держав щодо українських територій; б) політичні орієнтації провідних українських партій напередодні війни; в) повсякденне життя у традиційному та індустріальному суспільстві; – <i>визначити причини</i> піднесення українського національного руху.	Система «озброєного миру»: Троїстий союз і Антанта. Території зіткнення геополітичних інтересів: «балканський вузол». Україна в геополітичних планах Центральних держав і Антанти. «Українське питання» в австрійсько-російських відносинах. Український національний рух. Модернізація і формування сучасних націй. Повсякденне життя: між традиційним та індустріальним суспільством.
Узагальнення	

Розділ 1. ПЕРША СВІТОВА ВІЙНА

У результаті навчально-пізнавальної діяльності учні/учениці зможуть:	Зміст навчально-пізнавальної діяльності
Знати: – <i>хронологічні межі</i> Першої світової війни, <i>час утворення</i> Головної Української ради та легіону Українських січових стрільців, <i>періоди</i> російської окупації Галичини і Буковини;	1.1. Початок Першої світової війни. Політичні програми та орієнтації українців у зв'язку з початком війни. Початок світової війни. Головна Українська рада. Українці в арміях воюючих сторін.

– <i>зміст понять</i>: «світова війна», «окупаційний режим», «національне військове формування», «військове генерал-губернаторство», «військова стратегія», «позиційна війна», «репарація», «контрибуція»; – політичні й військові <i>механізми</i> переростання локального конфлікту в світову війну; – <i>зміст</i> «українського питання» під час Першої світової війни, <i>вплив</i> війни на українське суспільство. Уміти: – <i>встановити хронологічну послідовність і синхронність</i> подій Першої світової війни; – <i>використовувати карту</i> як джерело інформації про основні події Першої світової війни, зокрема на українських теренах; – <i>висвітлити</i>, зібравши джерельну інформацію, бойовий шлях легіону Українських січових стрільців; – <i>систематизувати, узагальнити та інтерпретувати</i> відомості про економічне і суспільне життя під час війни в Україні, країнах Європи і світу; – <i>охарактеризувати</i> геополітичну ситуацію напередодні Першої світової війни, національну політику Російської імперії та Австро-Угорщини в період війни, повсякденне життя населення на фронті й у тилу; – <i>висловити аргументовані судження</i> про: а) ставлення до світової війни провідних політичних сил у країнах Антанти і Центральних державах; б) стратегії провідних українських політичних сил в умовах війни та роль лідерів у їх формуванні; – <i>визначити причини</i>: а) розколу українських політичних сил у ставленні до війни; б) створення українських добровільних військових формувань; в) сплеску доброчинного руху в Україні; – <i>узагальнити</i> політичні, економічні й світоглядні наслідки Першої світової війни; – <i>спрогнозувати</i> зміни геополітичного простору з урахуванням результатів Першої світової війни.	Легіон Українських січових стрільців. Український рух у Російській імперії: між заявами про лояльність і переслідуваннями. Союз визволення України. Галицькі «москвофіли». 1.2. Воєнні кампанії 1914–1916 років. Театри бойових дій у 1914 р. Російська окупація Галичини та Буковини. Бойовий шлях легіону Українських січових стрільців. Вступ у війну Італії. Західний фронт у 1915–1916 рр. Брусиловський прорив. Воєнні операції на морях. 1.3. Повсякденне життя: на фронті й у тилу. Сприйняття війни. Людина на фронті: «будні» окопної війни. Влада й організація життя в тилу. Жінка на війні. Національне питання в ході війни. Опіка над пораненими, біженцями й полоненими. 1.4. Завершення та наслідки війни. Вступ у війну США. «14 пунктів» Вудро Вілсона. Бойові дії на Західному фронті в 1917–1918 рр. Вихід із війни Росії. Комп’єнське перемир’я. Наслідки війни: політичний, матеріальний, соціальний («втрачене покоління») і духовний виміри.
Орієнтовні теми для практичних занять: – Українські січові стрільці в мистецьких і літературних образах; – Повсякденне життя під час Першої світової війни (на прикладі українських теренів); – «Велика війна» в історичній пам’яті та культурі. Орієнтовні теми для написання есе: – «Велика війна» 1914–1918 років: збіг обставин чи вияв кризи європейської цивілізації? – Зумовлені Першою світовою війною наукові й технічні винаходи, які змінили життя людства.	
Міжпредметні зв’язки: 10 клас. Захист Вітчизни. Розділ: Історія розвитку українського війська. Тема: Українські військові формування та участь українців у військових подіях ХХ століття. (Учень/учениця називає основні історичні етапи розвитку українського війська; називає видатних військових лідерів українського народу; наводить приклади визначних воєнних подій, битв українського війська).	

Узагальнення
Тематичний контроль

Розділ 2. СОЦІАЛЬНІ Й НАЦІОНАЛЬНІ РЕВОЛЮЦІЇ В ЄВРОПІ. УКРАЇНСЬКА РЕВОЛЮЦІЯ

У результаті навчально-пізнавальної діяльності учні/учениці зможуть:	Зміст навчально-пізнавальної діяльності
Знати: – час початку революцій у Росії, Чехословаччині й Угорщині, утворення УНР і ЗУНР, проголошення державної незалежності Польщі та Фінляндії; – зміст понять: «національна революція», «національно-територіальна автономія», «федералісти», «самостійники», «ультиматум», «інтервенція», «отаманщина», «націонал-комунізм», «воєнний комунізм», «державний терор», «продовольча розкладка», «реквізиція»; – передумови краху монархічних режимів у Центральних державах і в Росії, розпаду імперій Центральної та Східної Європи, відновлення державності Польщі, Фінляндії та утворення Королівства сербів, хорватів і словенців; – причини радикалізації суспільно-політичних настроїв в Україні у 1918–1919 рр., боротьби між «червоними» і «білими» за контроль над українськими теренами; – значення Української революції та Акту злуки УНР і ЗУНР для української державності; – утопічний характер більшовицького плану «світової пролетарської революції». Уміти: – встановити хронологічну послідовність і синхронність революційних подій у Центрально-Східній Європі в 1917–1923 рр.; – визначити хронологічні межі та етапи Української революції; – описати, використовуючи карту: а) геополітичні зміни в Європі після Першої світової війни, б) перебіг збройної боротьби за збереження української державності; – визначити, на основі аналізу універсалів УЦР та інших документів періоду революції, зміни в стратегії й тактиці українського державотворення; – простежити зміни державного устрою України в період революції та визначити причини цих змін; – порівняти: а) програмні засади, внутрішню і зовнішню політику урядів УНР (з часу Центральної Ради і Директорії), Української	2.1. Російська революція 1917 року. Падіння монархії в Росії. Тимчасовий уряд: склад і політика. Ради робітничих, солдатських і селянських депутатів. Володимир Ульянов (Ленін). Жовтневий переворот. Війна між «червоними» й «білими». Розпад Російської імперії. Проголошення державної незалежності Польщі та Фінляндії. 2.2. Українська революція: від автономії до незалежності. Причини та рушійні сили Української революції 1917–1921 рр. Українська Центральна Рада і Генеральний Секретаріат. Михайло Грушевський і Володимир Винниченко. Універсали Центральної Ради: від автономії до самостійності. Боротьба політичних організацій за вплив на армію та населення. Формування українського війська: здобутки і прорахунки. Перша російсько-українська війна. Кримськотатарський національний рух. Конституція Української Народної Республіки (УНР). 2.3. Українська революція: національний і соціальний аспекти. Українська Держава. Павло Скоропадський. Антигетьманська опозиція. Утворення Директорії. Відновлення УНР. Симон Петлюра. Друга російсько-українська війна та окупація УНР більшовиками й білогвардійцями. Політика «воєнного комунізму». Отаманщина. Нестор Махно. Холодноярська республіка. Зимові походи Армії УНР. 2.4. Революції в Центральній Європі. Крах монархічних режимів у Центральних державах. Розпад Габсбурзької монархії. Національні революції в Чехословаччині й Угорщині. Утворення Королівства сербів, хорватів і словенців. 2.5. Проголошення Західно-Української Народної Республіки. Українсько-польські відносини. Утворення Української Національної Ради. «Листопадовий зрив» і

Держави і ЗУНР; б) національну політику більшовиків та українських держав; — <i>охарактеризувати</i>: а) ставлення національних меншин в Україні до української державності; б) стратегію боротьби більшовиків за владу і за відновлення Росії в імперських кордонах; — <i>встановити причини і наслідки</i>: а) Української революції і боротьби українців за збереження національної держави; б) російсько-українських воєн; в) польсько-української війни; г) української отаманщини; д) втрати Україною національно-державного суверенітету; — <i>висловити аргументовані судження</i> про політичну діяльність Володимира Винниченка, Михайла Грушевського, Миколи Міхновського, Симона Петлюри, Євгена Петрушевича, Павла Скоропадського, Нестора Махна, Юзефа Пілсудського, Володимира Ульянова (Леніна).	проголошення Західно-Української Народної Республіки. Євген Петрушевич. Польсько-українська війна. Акт Злуки УНР і ЗУНР. «Трикутник смерті» й Варшавська угода 1920 р.: здобутки і втрати українців. Юзеф Пілсудський. 2.6. Українська державність та питання національних меншин. Міжнаціональні відносини на теренах України. Закон УНР «Про національно-персональну автономію». Національна політика гетьманського уряду і Директорії. Питання національних меншин у ЗУНР.
Орієнтовні теми для практичних занять: — Стратегія і тактика боротьби Української Центральної Ради за створення національної демократичної держави (на основі аналізу універсалів і конституційних актів); — Українська державність і питання національних меншин (на основі аналізу універсалів УЦР і конституційних актів українських держав). Орієнтовні теми для написання есе: — Жовтневі (1917 року) події в Росії: державний переворот чи соціалістична революція?	
Міжпредметні зв'язки: 10 клас. Громадянська освіта. Розділ: Людина в соціокультурному просторі. Тема: Конфлікти. (Учень/учениця знає та критично оцінює причини зародження конфліктів, аналізує шляхи подолання конфліктних ситуацій; формує навички ефективної комунікації та ненасильницького розв'язання соціальних конфліктів).	
Узагальнення	
Тематичний контроль	

Розділ 3. ОБЛАШТУВАННЯ ПОВОЄННОГО СВІТУ: МІЖ ДЕМОКРАТІЄЮ Й АВТОРИТАРИЗМОМ

У результаті навчально-пізнавальної діяльності учні/учениці зможуть:	Зміст навчально-пізнавальної діяльності
Знати: — час роботи Паризької і Вашингтонської конференцій, створення Ліги Націй, утворення СРСР, <i>хронологічні межі</i> непу, голоду в Україні, політики «коренізації», епохи «проспериті» в США, Веймарської республіки в Німеччині; — <i>зміст понять</i>: «система колективної безпеки», «нова економічна політика (неп)», «продподаток», «коренізація (українізація)»; — <i>місце і роль</i> Ліги Націй у повоєнному світі; — <i>статус</i> Української СРР у складі Радянського Союзу (СРСР); — <i>тоталітарний характер</i> більшовицького (комуністичного) політичного режиму,	3.1. Паризька мирна конференція. «Українське питання». Система мирних договорів з переможеними. Встановлення кордонів у Європі. Поділ української території. Українська Соціалістична Радянська Республіка (УСРР). Утворення Радянського Союзу. Статус Української СРР у складі Радянського Союзу. Українська політична та культурна еміграція. Спроби формування системи колективної безпеки в Європі. Ліга Націй. 3.2. Економічний і суспільно-політичний розвиток країн Західної Європи та Америки. Епоха «проспериті» в США.

<i>інструменти</i> його політики; – <i>місце і вагу</i> «українського питання» в планах і дискусіях лідерів великих держав про повоєнне облаштування Європи; – <i>проблематику</i> становлення національних держав у Центрально-Східній Європі; – <i>зв'язок</i> між економічним потенціалом і політичними впливами держав; – <i>сутність</i> більшовицької «нової економічної політики» і політики «коренізації» в СРСР, їх <i>особливості</i> в УСРР; – <i>модернізм</i> як протипагу «класичному мистецтву» XIX ст.; – <i>роль інтелігенції</i> в осмисленні наслідків Першої світової війни і революційного періоду; – <i>відображення</i> в мистецтві та літературі результатів світової війни, подій Української та інших революцій; – <i>культурну єдність</i> політично розколотої Європи. Уміти: – <i>встановити хронологічну послідовність і синхронність</i> подій, пов'язаних з політичним облаштуванням повоєнного світу; – <i>описати, використовуючи карту:</i> а) геополітичні зміни в Європі внаслідок Першої світової війни та національних революцій; б) територіальні межі СРСР, УСРР; в) регіони компактного проживання українців та інших національних меншин у державах Центрально-Східної Європи; г) осередки української політичної й трудової еміграції; – <i>систематизувати, узагальнити й інтерпретувати</i> відомості про політику, економіку, побутову культуру і повсякденне життя в УСРР і країнах Європи в 1920-х рр.; – <i>визначити наслідки:</i> а) ухвалених Антантою в «українському питанні» рішень; б) ставлення влади і населення УСРР до політики «коренізації/українізації»; – <i>обґрунтувати судження</i> про сильні та слабкі сторони Версальсько-Вашингтонської системи договорів щодо повоєнного устрою світу; – <i>охарактеризувати</i> (на прикладах європейських держав): а) стратегію подолання економічної й соціальної нестабільності, обрану політичними силами, що були при владі у 1920-х рр.; б) результати економічного розвитку країн Західної Європи та Північної Америки в 1920-х рр.; в) структурні зміни в економіці цих держав; г) вплив непу та українізації на політичну орієнтацію української культурної й політичної еміграції; д) досягнення українського суспільства в літературі та мистецтві в 1920-х рр.;	Економіка західноєвропейських держав: структурні зміни і стабілізація. Англійська та французька демократії в умовах соціальних конфліктів і політичної конкуренції. Німеччина в період Веймарської республіки. Репараційне питання. Німецько-радянське зближення 1920-х рр. 3.3. Держави Центрально-Східної Європи. Економічне і політичне становище Королівства сербів, хорватів і словенців, Болгарії, Румунії, Угорщини, Австрії, Чехословаччини, Польщі. Томаш Масарик. Становище українців у Польщі, Чехословаччині, Румунії: національна політика влади, соціальні зміни, господарська, культурна і політична активність. 3.4. Українська СРР в умовах «нової економічної політики». Політико-економічна криза більшовицького режиму. Голод 1921–1923 рр. «Нова економічна політика»: запровадження, реалізація, економічні та соціальні результати. Людина в період непу. 3.5. Політика «коренізації» більшовицького режиму. «Українізація». Курс на «коренізацію» компартійно-державного апарату СРСР. «Українізація»: форма і зміст. Ставлення влади і населення УСРР до «українізації». Радянська українізація в баченні української політичної та культурної еміграції. Розвиток української освіти, науки і мистецтва в УСРР. 3.6. Соціальні зміни та культурне життя. Повернення Європи до мирного життя. Зміни в побуті: одязі, харчуванні, облаштуванні житла, організації відпочинку. Повсякдення і життєвий рівень населення в СРСР (на прикладі України). Суспільна роль інтелігенції. Новий образ жінки у суспільстві: жінка на виробництві, в освітніх закладах і громадському житті. Масова культура. Модернізм. Культурна єдність політично розколотої Європи.
--	---

– проаналізувати суспільно-політичний розвиток країн Західної Європи та Північної Америки в 1920-х рр., встановити політичні тенденції цього періоду; – висловити аргументовані судження про діяльність Томаша Масарика, Миколи Скрипника, Миколи Хвильового, Олександра Шумського.	
Орієнтовні теми для практичних занять: – «Українське питання» на Паризькій мирній конференції і в міжнародних угодах 1920-х рр.; – Побутова культура і повсякденне життя населення Європи першої третини XX ст.; – Новий образ жінки в українському суспільстві міжвоєнного періоду. Орієнтовні теми для написання есе: – Осмислення наслідків Першої світової війни та революційного періоду в європейській та українській культурі; – Ідея Пан'Європи: витоки, спроби реалізації й причини невдач.	
Міжпредметні зв'язки: 9 клас. Художня культура. Розділ: Основи художньої культури. Тема: Художні напрями мистецтва XX століття: від модернізму до постмодернізму. Полістилістика. (Учень/учениця вміє толерантно вести дискусію з питань культури, знаходити джерела для художньої самоосвіти); — 10 клас. Географія. Розділ: Регіони та країни світу. Тема: Країни Європи. Держави-сусіди. (Учень/учениця характеризує особливості розміщення та формування населення країн та регіонів, урбанізаційні процеси, обґрунтовує галузеву структуру господарства країн Європи).	
Узагальнення	
Тематичний контроль	

Розділ 4. ТОТАЛІТАРНІ РЕЖИМИ ЯК ВИКЛИК ЛЮДСТВУ

У результаті навчально-пізнавальної діяльності учні/учениці зможуть:	Зміст навчально-пізнавальної діяльності
Знати: – хронологічні межі «Великої депресії» і «Нового курсу» Ф. Д. Рузвельта, громадянської війни в Іспанії, Голодомору в Україні, час приходу до влади фашистів в Італії та нацистів у Німеччині, встановлення авторитарних режимів у країнах Центрально-Східної Європи, утвердження сталінського режиму в СРСР, утворення ООН; – зміст понять: «Велика депресія», «форсована індустріалізація», «суцільна колективізація», «Голодомор», «Новий курс», «тоталітаризм», «фашизм», «націонал-соціалізм», «інтегральний націоналізм», «санація», «геноцид», «антисемітизм», «осадництво», «пацифікація», «гандизм»; – політично-правовий статус західноукраїнських теренів у складі Польщі, Румунії, Чехословаччини; – територіальний розподіл України, етнічний склад її населення, політичні сили, наукові й мистецькі здобутки українців у 1930-ті рр.; – причини і прояви світової економічної кризи	4.1. Велика депресія. Світова економічна криза 1929–1933 рр.: причини, перебіг, регіональні відмінності, наслідки. «Новий курс» Ф. Д. Рузвельта. Європа: політика економії та протекціонізму, встановлення державного контролю над економікою. 4.2. Комунізм, фашизм і нацизм. Ідейні засади та соціальна база комуністичного режиму, фашизму і нацизму. Прихід до влади в Італії фашистів. Утвердження нацистського режиму в Німеччині. Соціально-економічна політика урядів Б. Муссоліні та А. Гітлера. Знищення політичної опозиції. Встановлення державного контролю над публічним життям і суспільною свідомістю. Роль пропаганди. Антисемітизм у нацистській Німеччині. 4.3. Виникнення авторитарних режимів. Боротьба за демократію. Радикалізація політичного життя в 1930-х рр. Народні фронти у Франції та Іспанії. Громадянська

1929–1933 рр.; – <i>передумови</i> утвердження тоталітарних і авторитарних режимів у країнах Європи; – <i>суперечливий характер</i> національної політики режиму «санації» в Польщі; – <i>сутність</i> соціального вчення католицької Церкви; <i>позицію</i> Церков щодо викликів світової політики; – <i>теоретичні засади</i> інтегрального націоналізму; – <i>специфіку</i> комуністичного режиму і завдання політики «великого перелому» в СРСР. Уміти: – <i>встановити хронологічну послідовність і синхронність</i> фактів, що відображають перебіг світової економічної кризи 1929–1933 рр., спланованої модернізації в УСРР, боротьби за демократію у Франції та Іспанії, зосередження влади фашистами в Італії, нацистами в Німеччині, більшовиками-сталіністами в СРСР, діяльність легального і підпільного секторів українського руху, громадську активність українців, модернізаційні процеси поза межами Європи; – <i>використовувати карту</i> як джерело інформації про протиборство демократичних і диктаторських режимів, індустріальні новобудови в УСРР, локалізацію і масштаби масових розстрілів, Голодомору, репресій та антибільшовицьких повстань в УСРР; – <i>розрізнити</i> демократичні, авторитарні й тоталітарні режими, зокрема в країнах Центральної та Східної Європи; – <i>обстоювати правову оцінку</i> Голодомору як геноциду українського народу; – <i>охарактеризувати</i>: а) світогляд «радянської» людини і моральний клімат «соціалістичного» суспільства в СРСР; б) програми подолання світової економічної кризи в країнах Америки та Європи; – <i>визначити причини, регіональні відмінності та наслідки</i> світової економічної кризи 1929–1933 рр., спланованої модернізації в СРСР, модернізаційних процесів у неєвропейському світі; – <i>установити причини і наслідки</i>: а) радикалізації політичного життя в країнах Європи, Азії та Латинської Америки; б) зламу демократичних систем у країнах Центрально-Східної Європи; в) розгортання антиколоніального руху; – <i>висловити аргументовані судження</i> щодо: а) суспільної ролі Греко-католицької церкви в міжвоєнний період; б) громадської активності українського суспільства міжвоєнного періоду; в) становища української інтелігенції в умовах	війна в Іспанії. Політичні режими в країнах Центрально-Східної Європи. Становище українців у Румунії, Угорщині, Чехословаччині, Австрії. 4.4. Режим «санації» в Польщі. Національна політика «санаційного» режиму. Влада і українське суспільство. Українські політичні, професійні, кооперативні, просвітні, релігійні, жіночі та молодіжні організації. Митрополит Андрей Шептицький. Радикалізація суспільних настроїв. Дмитро Донцов. Організація українських націоналістів (ОУН). Євген Коновалець. 4.5. Утвердження комуністичного тоталітарного режиму в СРСР. Встановлення режиму сталінської диктатури: передумови і методи. Форсована індустріалізація. Директивна економіка. Суцільна колективізація сільського господарства. Опір селянства. Комуністичний тоталітаризм. «Культурна революція». Масові репресії. Конституція СРСР 1936 р. 4.6. Репресії та Голодомор в Україні. Результати політики «великого перелому» в УСРР. Політичні процеси. Голодомор 1932–1933 рр. як геноцид українського народу. Позиція світової спільноти щодо Голодомору. Великий терор. Українці в таборах ГУЛАГу. Нищення української наукової і творчої інтелігенції («Розстріляне відродження»). 4.7. Людина в умовах тоталітаризму: приклад України. Суспільство радянської України. Партноменклатура. Микола Скрипник. Олександр Шумський. Світогляд «радянської» людини та способи його формування. Українська інтелігенція. Олександр Довженко. 4.8. Країни Азії, Африки та Латинської Америки. Японська експансія в Китаї. Антиколоніальний рух в Індії. Махатма Ганді. Акції громадянської непокорі. Модернізація Туреччини та Ірану. Північна Африка у сфері англійських, французьких та італійських інтересів. Протиборство демократичних сил і диктаторських режимів у Латинській Америці.
--	---

комуністичного тоталітаризму і панування класової ідеології; – визначити тенденції економічного та суспільного розвитку країн Європи, Азії, Африки та Латинської Америки, міжнародних відносин; – представити аргументовану оцінку поглядів і політики Йосифа Сталіна, Беніто Муссоліні, Адольфа Гітлера; – висловити аргументовані судження про діяльність Кемаля Ататюрка, Махатми Ганді, Чан Кайші, Миколи Скрипника, Дмитра Донцова, Євгена Коновальця, Василя Мудрого, українських митців епохи «соціалізму, який переміг» (на вибір учителя/учительки).	
Орієнтовні теми для практичних занять: – Людина в умовах тоталітаризму: приклад України; – Конституція УРСР 1937 року: основні положення та їх практичне втілення; – Пропагандистський ідеал радянської людини та реалії її повсякденного життя; – Настрої західноукраїнської молоді міжвоєнного періоду: між радянським та інтегральним націоналізмом; – Історія рідного краю на тлі історії України 1920–1930-х років. Орієнтовні теми навчальних проектів: – Дилеми інтелігенції в умовах авторитарних і тоталітарних режимів; – Українці у складі СРСР і країн Центральної-Східної Європи в міжвоєнний період: обмеження і можливості; – Образ Азії, Африки та Латинської Америки в уявленнях українців; – Політичні/національні лідери на тлі епохи: Кемаль Ататюрк, Махатма Ганді, Франклін Делано Рузвельт, Андрей Шептицький.	
Міжпредметні зв'язки: 10 клас. Географія. Розділ: Регіони та країни світу. Тема: Країни Азії. (Учень/учениця порівнює особливості господарства різних за рівнем економічного розвитку країн Азії; оцінює роль країн Азії в світі); — 10 клас. Географія. Розділ: Регіони та країни світу. Тема: Країни Латинської Америки. (Учень/учениця називає історико-політичні процеси, що відбуваються в регіоні; аналізує: специфіку складу населення та системи розселення); — 10 клас. Географія. Розділ: Регіони та країни світу. Тема: Країни Африки. (Учень/учениця визначає особливості галузевої структури, територіальної організації господарства та роль країн Африки в світі; аналізує причини економічної відсталості та бідності багатьох країн Африки, розуміє роль провідних країн Африки на континенті); — 10 клас. Мистецтво. Розділ: Мистецтво європейського культурного регіону. Україна. (Учень/учениця знає та розуміє внесок українського мистецтва у скарбницю світової культурної спадщини; називає найхарактерніші здобутки – «візитівки» українського мистецтва у світі; видатних представників українського мистецтва (зокрема, української діаспори); наводить приклади визначних творів різних видів мистецтва, художніх явищ, створених у різні часи в українському мистецтві; усвідомлює необхідність збереження національної мистецької спадщини).	
Узагальнення	
Тематичний контроль	

Розділ 5. УКРАЇНА І СВІТ НАПЕРЕДОДНІ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ. ПОЧАТОК ВІЙНИ

У результаті навчально-пізнавальної діяльності учні/учениці зможуть:	Зміст навчально-пізнавальної діяльності
Знати: – дати проголошення незалежності Карпатської	5.1. Європейська військово-політична криза. Вісь «Рим – Берлін».

України, підписання пакту Молотова-Ріббентропа, вторгнення німецьких військ і Червоної армії в Польщу; <i>хронологічні межі</i> Другої світової війни; – <i>зміст понять</i>: «мілітаризація», «політика умиротворення», «аншлюс», «анексія», «нейтралітет», «таємна дипломатія», «дивна війна», «радянська»; – <i>основний зміст</i> Мюнхенської угоди, пакту Молотова-Ріббентропа і таємного додатку до нього; – <i>факти</i>, що відображають німецько-радянську співпрацю в 1939–1941 рр.; – <i>різницю</i> між зовнішньополітичними цілями і пропагандистською риторикою урядів країн-агресорів; – <i>ідею</i> системи колективної безпеки в Європі та призначення Ліги націй; – <i>специфіку</i> «українського питання» в міжнародній політиці напередодні Другої світової війни; – <i>аргументи</i> щодо відповідальності тоталітарних режимів за розгортання Другої світової війни. Уміти: – <i>встановити хронологічну послідовність і синхронність</i> фактів, що відображають передвоєнну військово-політичну кризу і перебіг Другої світової війни у 1939–1941 рр., зокрема на теренах України; – <i>визначити причини і сутність</i> європейської військово-політичної кризи напередодні Другої світової війни; – <i>використати карту</i> як джерело інформації про розмежування сфер впливу в Європі між Німеччиною і СРСР, військово-політичні конфлікти міжвоєнного періоду і перебіг Другої світової війни у 1939–1941 рр.; – <i>охарактеризувати</i>: а) передвоєнну військово-політичну кризу в Європі; б) радянську західних областей України в 1939–1941 рр.; в) політичне та соціально-економічне становище в Україні напередодні німецько-радянської війни; г) правовий статус громадян на анексованих СРСР територіях; – <i>аргументувати судження</i> щодо: а) політичних орієнтацій в українському русі передвоєнного періоду і на початку Другої світової війни; б) політичних позицій українського руху на початку Другої світової війни; – <i>визначити причини і наслідки</i>: а) краху системи колективної безпеки; б) політики	Зовнішньополітичні пріоритети Європи в другій половині 1930-х рр. Утворення вогнищ війни на Далекому Сході, в Африці та Європі. Порушення умов Версальського договору і введення німецьких військ у Рейнську зону. Діяльність Ліги Націй. Укладення союзу між Німеччиною та Італією. 5.2. Політика «умиротворення». Карпатська Україна. Причини та цілі політики «умиротворення». Аншлюс Австрії. Судетська криза. Мюнхенська угода й розчленування Чехословаччини. Український рух на Закарпатті. Карпатська Україна: від автономії до проголошення незалежності. Августин Волошин. 5.3. Німецько-радянські переговори й пакт Молотова-Ріббентропа. Німецькі територіальні претензії до Польщі та Литви. Територіальні претензії СРСР до Польщі, Румунії, Фінляндії, країн Балтії. Англо-франко-радянські переговори 1939 р. Німецько-радянський пакт про ненапад (пакт Молотова-Ріббентропа) і таємний додаток до нього: мотиви укладення і зміст. 5.4. Початок Другої світової війни. Радянська окупація Західної України. Вторгнення Німеччини і СРСР в Польщу. Реакція світу і місцевого населення. Українці в польській армії. «Договір про дружбу та кордон» між СРСР і Німеччиною. Включення до СРСР Західної України, Північної Буковини та частини Бессарабії. 5.5. «Дивна війна». Поразка Франції. Причини «дивної війни». Основні театри воєнних дій у Європі в 1939–1940 рр.: перебіг подій. Радянсько-фінська війна. Військова поразка Франції. Шарль де Голь і Філіп Петен. Вісь «Рим – Берлін – Токіо». Укладення Троїстої угоди та пакту про нейтралітет між СРСР і Японією. Німецько-радянська співпраця в економічній і військовій сферах. 5.6. Радянська західних областей України. Адміністративно-територіальна реформа. Радянські партійні та громадські організації. «Націоналізація» промисловості. Економічні та соціальні зміни в сільському господарстві. «Українізація». Влада і
---	--

«умиротворення»; в) проголошення та окупації Карпатської України; г) укладення пакту Молотова-Ріббентропа; д) «дивної війни»; е) політики «радянзації» західних областей України; – <i>порівняти</i>: а) зовнішньополітичні цілі СРСР і Німеччини напередодні війни; б) політику радянзації УСРР і західних областей УРСР; – <i>підібрати правові аргументи</i> на користь висновку про анексію Радянським Союзом частини території Польщі та Румунії; – <i>висловити аргументовані судження</i> про політичну діяльність Степана Бандери, Августина Волошина, Андрія Мельника.	західноукраїнське суспільство. Політичні репресії. Депортації. 5.7. Українська еміграція на початку війни: вибір політичної позиції. Осередки української еміграції. Політичні орієнтації в українському русі. Розкол в Організації Українських Націоналістів (ОУН). Степан Бандера. Український Центральний Комітет у Кракові. Володимир Кубійович. Український рух у Закарпатті в умовах угорського панування.
Орієнтовні теми для практичних занять: – Вісь «Рим – Берлін – Токіо»: історія формування й краху; – Срібна земля: Карпатська Україна в міжвоєнний період і спроба державотворення; – Приєднання до СРСР Західної України, Північної Буковини, частини Бессарабії: політичні цілі та пропагандистська риторика; – Західна Україна: зміни в повсякденному житті населення після анексії СРСР; – Українська еміграція на початку війни: вибір політичної позиції. Орієнтовні теми для написання есе: – Радянський чиновник сталінської доби: історичний та художній образи; – Як початок Другої світової війни вплинув на життя моєї родини.	
Міжпредметні зв'язки: 11 клас. Українська література. Розділ: Під чужим небом. Тема: Література письменників-емігрантів. «Празька школа» української поезії та її представники. (Учень/учениця знає й розповідає про історичні умови і функціонування української літератури за кордоном, про «празьку школу» української поезії та її представників; Усвідомлення того, що життєва позиція кожної людини впливає на загальний стан розвитку всієї країни).	
Узагальнення	
Тематичний контроль	

Розділ 6. ДРУГА СВІТОВА ВІЙНА: ПЕРЕБІГ І РЕЗУЛЬТАТИ

У результаті навчально-пізнавальної діяльності учні/учениці зможуть:	Зміст навчально-пізнавальної діяльності
Знати і розуміти: – <i>дати</i> початку і завершення німецько-радянської війни; – <i>зміст понять</i>: «держави-сателіти», «бліцкриг», «тактика випаленої землі», «окупаційний режим», «евакуація», «новий порядок», «Голокост», «остарбайтери», «концентраційний табір», «табір смерті», «колабораціонізм», «рух Опору», «антигітлерівська коаліція», «воєнний злочин»; – <i>хід бойових дій</i> на фронтах Другої світової війни, зокрема на території України; – <i>причини</i> поразок Червоної армії на першому етапі німецько-радянської війни; – <i>передумови і наслідки</i> Голокосту, економічної експлуатації та масового винищення в'язнів концтаборів, депортацій за етнічною або	6.1. Напад Німеччини на Радянський Союз. Німецький план «блискавичної війни». Бойові дії влітку–восени 1941 р. Розгром німецькими військами радянського Південно-Західного фронту. Мобілізаційні заходи та проведення евакуації на території України. Битва під Москвою і спроби контрнаступу радянських військ у Криму й під Харковом. Блокада Ленінграда та облога Севастополя. «Тактика випаленої землі» та інші злочинні дії комуністичного режиму під час війни. 6.2. Нацистський окупаційний режим: приклад України. Нацистський «новий порядок» в окупованій Європі: загальна характеристика. План «Ост». Зони окупації України: особливості режиму. Становище

соціальною ознаками, масових розстрілів цивільного населення; – <i>вплив окупаційного режиму</i> на повсякденне життя і свідомість населення окупованих територій; – <i>колабораціонізм та рух Опору</i> як реакції на окупаційну політику нацистської Німеччини і держав-сателітів; – <i>передумови</i> для розбіжностей у політичних позиціях держав антигітлерівської коаліції; – <i>вплив війни</i> на суспільно-культурні процеси. Уміти: – <i>встановити хронологічну послідовність і синхронність</i> подій Другої світової війни, що визначили її перебіг і результати; – <i>використовувати карту як джерело інформації</i> про стратегії ворогуючих сторін, зміни на фронтах війни, адміністративно-територіальні одиниці, що були утворені на окупованих нацистами теренах України; – <i>охарактеризувати</i> окупаційний режим («новий порядок»), встановлений Німеччиною і державами-сателітами на окупованих територіях; – <i>визначити причини та наслідки</i> розгортання руху Опору на окупованих Німеччиною та державами-сателітами територіях, військово-політичного протистояння основних течій цього руху; – <i>висловити обґрунтовані судження</i>: а) про внесок України в перемогу над нацизмом; б) роль і місце українців у військових формуваннях держав Об'єднаних Націй у роки Другої світової війни; в) про руйнівні наслідки для України та Європи Другої світової війни; – <i>установити внесок</i> у перемогу над нацизмом Тараса Бульби (Боровця), Шарля де Голля, Олександра Довженка, Дуайта Ейзенгауера, Георгія Жукова, Сидора Ковпака, Івана Кожедуба, Олега Ольжича, Кирила Осьмака, Франкліна Рузвельта, Йосифа Сталіна, Амет-Хана Султана, Вінстона Черчіля, Романа Шухевича.	військовополонених і цивільного населення на окупованих територіях. Остарбайтери. Національні військові формування в німецькій армії. Прояви колабораціонізму. 6.3. Голокост: знищення нацистами єврейського населення Європи. Політика «остаточного вирішення єврейського питання»: нацистська расова теорія та методи її реалізації. Гетто, концтабори, табори смерті. Трагедія Бабиного Яру в Києві. Опір Голокосту. Праведники народів світу. Діяльність митрополита Андрея Шептицького. 6.4. Український національно-визвольний, комуністичний партизанський та інші рухи опору на теренах України. Ідеологія, соціальна база, тактика і стратегія рухів опору в Україні. Акт відновлення Української Держави. Українська повстанська армія (УПА). III Надзвичайний великий збір ОУН(б): еволюція програмних засад українського національно-визвольного руху. Українська головна визвольна рада (УГВР). Радянські партизанські загони і з'єднання. Розгортання в Західній Україні осередків польського руху опору. Польсько-українські відносини. 6.5. Вступ у війну США і формування антигітлерівської коаліції. Англо-радянський договір про взаємодопомогу і Атлантична хартія. Військово-технічне та інформаційне співробітництво. Ленд-ліз. Вінстон Черчіль. Напад Японії на Перл-Гарбор і початок війни на Тихому океані. Декларація Об'єднаних Націй (1942 р.). Тегеранська конференція. 6.6. Воснні перемоги союзників у 1942–1945 рр. Докорінний перелом у ході німецько-радянської війни: битви під Сталінградом і на Курській дузі. Битва за Дніпро. Вигнання військ гітлерівської коаліції з України. Поразки німців та їхніх союзників у Північній Африці, Італії, на Тихому океані. Відкриття Другого фронту в Європі. Бойові дії в Центральній та Західній Європі в 1944–1945 рр. Українці у військових формуваннях держав антигітлерівської коаліції. Внесок українського народу в перемогу над
---	---

	нацизмом. Ялтинська конференція. Битва за Берлін і капітуляція Німеччини. Потсдамська конференція. Атомне бомбардування Хіросіми й Нагасакі. Капітуляція Японії. 6.7. Економічне і суспільне життя під час війни. Наслідки Другої світової війни для України. Переорієнтація економік воюючих держав на воєнні потреби та її соціальні наслідки. Жінки та підлітки на фронті й у тилу. Міграції, матеріальні й демографічні втрати внаслідок війни. Відновлення в Україні комуністичного режиму. Депортація з Південної України і Криму татар, німців, болгар, греків і вірмен. Злочини проти людства. Література й мистецтво воєнного часу: теми і герої.
Орієнтовні теми для практичних занять: – Друга світова війна: сценарії та стратегії воюючих сторін; – Економічне і суспільне життя в Європі: зміни під впливом війни; – Рух Опору в Україні: ідеологія, соціальна база, тактика і стратегія; – Світові війни XX ст.: спільне та відмінне; – Рідний край у роки Другої світової війни. Орієнтовні теми для написання есе: – Українська література й мистецтво воєнного часу: теми й герої; – Наукові й технічні винаходи зумовлені Другою світовою війною, які змінили життя людства.	
Міжпредметні зв'язки: 10 клас. Українська література. Розділ: Воєнне лихоліття. Тема: Олександр Довженко «Щоденник» (періоду війни). (Учень/учениця розглядає «Щоденник» як джерело вивчення біографії митця в контексті його доби; особливості авторського бачення й оцінки історії України й українського народу, розкриття національних і загальнолюдських проблем; розуміє особливості світовідчуття українців, національного характеру, народної моралі та етики; усвідомлення важливості культурної самоідентифікації особистості; розуміння взаємозв'язку конкретного із загальним); — 10 клас. Географія. Розділ: Загальна економіко-географічна характеристика світу. Тема: Міжнародні організації, їх функціональний і просторовий розподіл. Загальнополітичні та спеціальні організації. Роль міжнародних організацій у врегулюванні конфліктів. (Учень/учениця називає й характеризує міжнародні організації та їхні функції, розкриває значення міжнародних організацій у сучасному світі показує на карті країни, що відрізняються рівнем розвитку, країни з різними формами державного устрою; зони етнічних конфліктів); — 10 клас. Громадянська освіта. Розділ: Мої і твої права. Тема: Людина і держава. (Учень/учениця визначає роль держави та державних інституцій із питань захисту прав людини; може довести, що зневажання та нехтування правами людини може привести суспільство аж до злочинів проти людяності; добирає з різних джерел додаткову інформацію щодо функціонування міжнародних та європейських механізмів захисту прав людини; оцінює перспективи й основні загрози розвитку прав людини у майбутньому).	
Узагальнення	
Тематичний контроль	

Історія: Україна і світ (від 1945 р. до сучасності)

11 клас

Структура курсу:

Вступ. Уроки Другої світової війни

Розділ 1. Повоєнне врегулювання

Розділ 2. Світ у пошуках нових моделей розвитку

Розділ 3. Україна в період «відлиги»

Розділ 4. Формування постіндустріального суспільства

Розділ 5. Революційні зміни в Європі. Проголошення незалежності України

Розділ 6. Україна в сучасному світі

Вступ. УРОКИ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

У результаті навчально-пізнавальної діяльності учні/учениці зможуть:	Зміст навчально-пізнавальної діяльності
Знати: – <i>зміст понять</i>: «злочин проти людства», «права людини»; – Другу світову війну як найбільшу за своїми проявами і наслідками <i>трагедію в історії людства</i>; – <i>масштаби</i> людських і матеріальних втрат під час Другої світової війни; – <i>історичну ціну</i> політичних рішень, пов'язаних з долями держав і народів; – <i>приреченість</i> в історії претензій на світове панування. Уміти: – <i>обґрунтувати думку</i> про Другу світову війну як складне політичне і соціальне явище, в якому переплелися амбіції творців тоталітарних режимів, жертвність борців за свободу, жорстокість і людяність; – <i>визначити</i> політичні і суспільні <i>зміни</i>, до яких спонукала війна (соціальні, національні, антиколоніальні та інші визвольні рухи, демократизація ряду європейських країн тощо); – <i>охарактеризувати</i> наявні в сучасному українському суспільстві зразки пам'яті про Другу світову війну.	Ціна війни: людські і матеріальні втрати. Зміни політичної карти світу. Переосмислення під впливом війни цінності людського життя й формування сучасної концепції прав людини. Відповідальність людини за наукові й технічні досягнення. Друга світова війна в історичній пам'яті.
Орієнтовна тема для написання есе: – Друга світова війна: чи можлива «людяність в нелюдний час»?	
Узагальнення	

Розділ 1. ПОВОЄННЕ ВРЕГУЛЮВАННЯ

У результаті навчально-пізнавальної діяльності учні/учениці зможуть:	Зміст навчально-пізнавальної діяльності
--	---

Знати:

- *хронологічні межі* періоду «двополюсного світу» і поділу Німеччини, *час* заснування Організації Об'єднаних Націй (ООН), проведення Нюрнберзького і Токійського судових процесів; *дати та мету* утворення Північноатлантичного союзу (НАТО) і Варшавського блоку (ОВД);
- *зміст понять*: «конфронтація», «двополюсний світ», «залізна завіса», «міжнародний трибунал», «соціалістичний табір», «доктрина», «репатріація», «ждановщина», «лисенківщина», «спецпоселення», «безрідний космополітизм»;
- *результати домовленостей* лідерів «Великої трійки» про післявоєнне облаштування світу;
- *історичне значення* Нюрнберзького і Токійського судових процесів;
- *мету, принципи, механізми* діяльності ООН та її спеціалізованих організацій;
- *історичне значення* участі УРСР у заснуванні ООН, «Загальної декларації прав людини» (1948 р.), Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (1948 р.), міжнародних пактів про права людини (1966 р.) як основ сучасного міжнародного права;
- *методи і результати*: а) радянізації західних областей УРСР; б) ліквідації Української Греко-католицької церкви; в) діяльності націоналістичного підпілля та загонів УПА; г) операцій «Вісла» і «Захід»; д) ідеологічних кампаній в УРСР періоду «ждановщини»;
- *соціальну та національну структуру* населення повоєнної УРСР з урахуванням результатів радянізації західних областей;
- *вплив*: а) ідеологізованої інтерпретації Другої світової війни та російсько-українських відносин на історичну пам'ять українців; б) «плану Маршалла» на відбудову повоєнної Європи і формування «двополюсного світу».

Уміти:

- *встановити послідовність і синхронність* подій, пов'язаних з деконструкцією фашизму і нацизму, формуванням «двополюсного світу», відновленням в Україні комуністичного режиму, діяльністю націоналістичного підпілля і загонів УПА;
- *визначити* хронологічні межі й етапи політики «радянізації» західних областей УРСР, збройної боротьби національних сил за українську державу;
- *використовувати карту як джерело інформації* про: а) територіальні зміни в

1.1. Підсумки війни: деконструкція фашизму і нацизму.

Ялтинська та Потсдамська конференції: домовленості лідерів «Великої трійки» про післявоєнне облаштування світу. Нюрнберзький і Токійський судові процеси. Організація Об'єднаних Націй (ООН). Спеціалізовані організації під егідою ООН. «Загальна декларація прав людини» (1948 р.), Конвенція про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (1948 р.), міжнародні пакти про права людини (1966 р.).

1.2. Політичний статус і міжнародне становище УРСР.

Політика «вдосконалення радянської федерації і розширення прав союзних республік»: мотиви, суперечності, результати.

Українська РСР як член-засновник ООН та інших міжнародних організацій. Узгодження кордонів України з сусідніми державами. Приєднання Закарпаття та обмін населенням.

1.3. Утворення «двополюсного світу».

Радянська окупація Східної Європи. Початок «холодної війни». Меморандум Дж. Кеннана. Доктрина Г. Трумена і «План Маршалла». Репатріації. Доля військовополонених і «переміщених осіб». Поляризація євроатлантичного простору: утворення Північноатлантичного союзу (НАТО) і Варшавського блоку (ОВД), поділ Німеччини.

1.4. Відновлення комуністичного режиму в Україні. Повстанська боротьба.

Відновлення компартійно-державних структур в Українській РСР. Політика радянської влади щодо колишніх мешканців окупованих територій, «остарбайтерів» і військовополонених. «Радянізація» західних областей УРСР. Ліквідація Української Греко-католицької церкви. Депортації. Операція «Захід». Український визвольний рух у 1944–1950-х рр. Роман Шухевич.

1.5. Українсько-польські відносини.

Польський варіант «народної демократії». Формування українсько-польського кордону. Обмін населенням між Польщею і УРСР. Збройні дії УПА на Закарзонні.

Європі за підсумками війни; б) адміністративно-територіальне переоблаштування території УРСР; – <i>описати, використовуючи карту</i>: а) процес формування «двополюсного світу»; б) міграційні процеси в повоєнні роки в межах Європи (у т.ч. обміни населенням між Україною й суміжними державами, депортації українців); – <i>охарактеризувати на основі джерел</i>: а) процес розгортання «холодної війни» і поляризації євроатлантичного простору; б) політичне, економічне, культурне і повсякденне життя в Україні; в) соціальну структуру, національний склад, умови й рівень життя населення УРСР; г) діяльність у повоєнні роки націоналістичного підпілля і загонів УПА; д) польський варіант «народної демократії»; е) долю людини в умовах тоталітаризму (сталінського режиму); – <i>охарактеризувати політичну діяльність</i> Гаррі Трумена, Вінстона Черчіля; – <i>висловити аргументовані судження</i> про діяльність Романа Шухевича, Йосипа Сліпого.	Операція «Вісла». Події Другої світової війни і перших повоєнних років в історичній пам'яті українців і поляків. 1.6. Відновлення ідеологічного контролю в СРСР. Перемога у війні: ідеологічні інтерпретації. «Ждановщина» та її прояви в Україні. «Лисенківщина». Боротьба з «безрідним космополітизмом». Російсько-українські відносини в радянській історичній уяві. 1.7. Повоєнне місто й село. Демографічні зміни в повоєнній Україні: соціальна та національна структура. Відбудова промислових підприємств та міської інфраструктури. Умови та рівень життя міського населення. Радянське село: колгоспи і колгоспники. Голод 1946–1947 рр.
Орієнтовні теми для практичних занять і навчальних проєктів: – Повоєнне повсякдення в Україні та країнах Західної Європи; – Права людини в СРСР: між деклараціями і реальністю; – Проблема цінності людини в роки «холодної війни» (порівняння правового становища та рівня життя населення в Україні й країнах Заходу). Орієнтовна тема для написання есе: – Доля людини, яка пережила війну.	
Міжпредметні зв'язки: 10 клас. Географія. Розділ: Загальна економіко-географічна характеристика світу. Тема: Політична картина світу. (Учень/учениця пояснює відмінність між поняттями «країна», «держава», «залежна територія», називає і характеризує основні форми державного устрою та правління країн світу, характеризує особливості сучасної соціально-економічної типології країн світу, етапи формування політичної карти світу, обґрунтовує основні вектори зовнішньої політики України); — 11 клас. Зарубіжна література. Розділ: Із літератури другої половини ХХ ст. Тема: Двополюсність світу після Другої світової війни та її зв'язки із розвитком культурного і літературного процесу. Поява «країн соціалістичної співдружності» та їхніх літератур; запровадження в них «соціалістичного реалізму» та опір йому в польській, угорській, чеській та інших літературах. Література Західної Європи і США. (Учень/учениця висловлює судження про реалізацію теми Другої світової війни й руху Опору в повоєнні десятиліття, а також поширення екзистенціалізму в літературі цього періоду; визначає як помітні явища літературного процесу другої половини ХХ століття).	
Узагальнення	
Тематичний контроль	

Розділ 2. СВІТ У ПОШУКАХ НОВИХ МОДЕЛЕЙ РОЗВИТКУ

У результаті навчально-пізнавальної діяльності учні/учениці зможуть:	Зміст навчально-пізнавальної діяльності
--	---

Знати:

- *час і передумови* повалення авторитарних режимів у Греції («чорних полковників»), Португалії («Революція гвоздик»), переходу до демократії в Іспанії після смерті Ф. Франко, створення Європейського економічного співтовариства (ЄЕС) і Ради економічної взаємодопомоги (РЕВ), виникнення Руху неприєднання, руху афроамериканців за соціальні і політичні права, «студентської революції»;
- *час і результати* XX з'їзду КПРС, революції в Угорщині, «Празької весни», Корейської війни, арабо-ізраїльських воєн, інтервенції СРСР в Угорщину, Чехословаччину, Афганістан, а США – у В'єтнам;
- *зміст понять*: «маккартизм», «економічне диво», «ювеналізація», «контркультура», «десталінізація», «реабілітація», «волютаризм», «самоврядний соціалізм», «маоїзм», «деколонізація», країни «третього світу», «європейська інтеграція», «зона вільної торгівлі»;
- *причини, ознаки й наслідки* німецького та японського «економічних див», кризи комуністичних режимів у Центрально-Східній Європі, реформування економіки та державно-партійного устрою СРСР і Китаю, процесу деколонізації;
- *склад, цілі й принципи діяльності* ЄЕС і Руху неприєднання.

Уміти:

- *встановити послідовність і синхронність* подій 50–70-х років XX ст., пов'язаних з «холодною війною», утвердженням у Західній Європі ліберальної демократії та соціальної ринкової економіки, лібералізацією комуністичних режимів і реваншем традиціоналістів, формуванням «третього світу»;
- *визначити хронологічні межі, етапи і прояви* «холодної війни» і деколонізації;
- *використовувати карту* як джерело інформації про геополітичний простір США і СРСР, регіони і масштаби міжнародних конфліктів 1950–1970-х рр. і перебіг деколонізації;
- *порівняти* соціально-економічний і політичний розвиток держав – членів ЄЕС і РЕВ у 1950–1970-х рр.;
- *пояснити* специфіку розвитку «окраїн» світових політичних полюсів (Японії, Китаю, Югославії, країн Латинської Америки);

2.1. «Холодна війна» і посилення консервативних тенденцій у США і СРСР.

«Холодна війна». Гонка озброєнь. Локальні війни та міжнародні військово-політичні кризи. Джон Кеннеді. Відлуння «холодної війни» у внутрішньополітичному житті держав Заходу та «соціалістичного табору»: маккартизм у США, боротьба з «космополітизмом» і антисемітизм у СРСР, радянська концепція «українського буржуазного націоналізму».

2.2. Політична та економічна реконструкція Західної Європи.

Утвердження в Західній Європі ліберальної демократії та соціальної ринкової економіки. План Маршалла. «Німецьке економічне диво»: причини та соціально-економічні результати. Падіння авторитарних режимів у Греції, Іспанії та Португалії. Перехід до демократії в Іспанії після смерті Ф. Франко. Створення Європейського економічного співтовариства (ЄЕС).

2.3. Демократичні рухи в Західній Європі та США в 1960–1970-х роках.

Прояви неполітичного протесту: бітники і гіпі. Молодіжні виступи кінця 1960-х рр.: причини, прояви, наслідки. Ювеналізація і зародження контркультури. Рок-культура. Рух афроамериканців за соціальні та політичні права. Мартин Лютер Кінг. Боротьба за права конфесійних, мовних і сексуальних меншин.

2.4. Лібералізація комуністичного режиму в СРСР. Повстання у сталінських концтаборах і крах ГУЛАГу. Участь українців у повстаннях. Ідейні основи посттоталітарного (післясталінського) режиму: між консервативним реформізмом і комуністичним фундаменталізмом. Спроби реформування економіки та державно-партійного устрою. XX з'їзд КПРС. Микита Хрущов. Суперечності постсталінського зовнішньополітичного курсу СРСР. Посилення бюрократичного централізму в СРСР у 1970-х рр.: реванш комуністичного традиціоналізму.

2.5. Антикомуністичні виступи у Східній Європі. Криза комуністичних режимів Центрально-Східної Європи в першій

– <i>охарактеризувати</i>: а) демократичні рухи в країнах Західної Європи та США; б) економічні й суспільні проблеми країн «третього світу» та <i>запропонувати</i> способи (стратегії) їх вирішення; в) політичні, економічні та культурні зміни в СРСР у 1950–1970-х рр. та роль українців у цих змінах; – <i>висловити обґрунтовані судження</i> про діяльність Йосипа Броз Тіто, Джона Кеннеді, Мартіна Лютера Кінга, Джавахарлала Неру, Микити Хрущова, Мао Цзедуна.	половині 1950-х рр. Революція та економічні реформи в Угорщині. «Празька весна» і радянська інтервенція в Чехословаччину. Економічна інтеграція «соціалістичного табору». 2.6. Особливості суспільного життя «на окраїнах» світових політичних полюсів. «Японське економічне диво». Будівництво комунізму в Китаї: ідеологія, методи, результати. «Самоврядний соціалізм» в Югославії. Латинська Америка: між «правим» і «лівим» авторитаризмом. 2.7. Деколонізація і виникнення «третього світу». Близькосхідна проблема. Декolonізація країн Азії та Африки: передумови, етапи, наслідки. Економічні й суспільні проблеми «третього світу» та пошук шляхів їх розв’язання. Вогнища військово-політичних конфліктів у країнах «третього світу». Радянська інтервенція в Афганістан. Близькосхідна проблема: арабо-ізраїльський конфлікт. Рух неприєднання.
Орієнтовні теми для практичних занять і навчальних проєктів: – Молодіжні рухи і рок-культура як соціальне явище 1960–1970-х рр.; – Постаті української та світової культури (кінематографу, літератури, музики, мистецтва); – Конфлікт людини і системи: поширення явищ контркультури в СРСР; – Спільне і відмінне в розвитку країн Заходу і країн «соціалістичного табору»; – Модель інноваційного розвитку економіки (на прикладі країн Східної Азії).	
Міжпредметні зв’язки: 10 клас. Громадянська освіта. Розділ: Людина в соціокультурному просторі. Тема: Стереотипи та упередження. Дискримінація. (Учень/учениця може назвати основи і принципи діалогу між соціальними групами: принцип соціальної рівності та справедливості, принцип згуртованості, принцип соціального партнерства; Наводить приклади дискримінації та ксенофобії; вміє протистояти проявам расизму; формує звичку проявляти емпатію).	
Узагальнення	
Тематичний контроль	

Розділ 3. УКРАЇНА В ПЕРІОД «ВІДЛИГИ»

У результаті навчально-пізнавальної діяльності учні/учениці зможуть:	Зміст навчально-пізнавальної діяльності
Знати: – <i>зміст понять</i>: «культ особи», «десталінізація», «реабілітація», «шістдесятництво», «дисидентство», «правозахисний рух», «раднаргосп», «госпрозрахунок», «радгосп», «самвидав», «стиляга», абстракціонізм; – <i>дату, причини і правову підставу</i> переходу Кримської області РСФРР до складу УРСР;	3.1. Нові кордони. Входження Кримської області до складу УРСР. Соціально-економічне становище Криму в складі УРСР. Національна структура населення Криму. 3.2. Десталінізація в Українській РСР. Реабілітація комуністичних лідерів і частини діячів мистецтва й науки. Спроби

– <i>зміни</i> в соціальному і національному складі населення УРСР; – <i>час</i> проведення і <i>задум</i> хрущовських реформ, «косигінської» економічної реформи; – <i>порівнювати</i> інтелектуальні та світоглядні орієнтири, творчість «шістдесятників» і представників «соціалістичного реалізму»; – <i>ознаки</i> формування контурів української політичної нації в УРСР. Уміти: – <i>встановити послідовність</i> подій, пов’язаних з деєталінізацією, спробами реформування директивно-планової економіки, формуванням української політичної нації (зокрема діяльністю «шістдесятників» і дисидентів); <i>синхронність</i> цих подій з подіями, пов’язаними з лібералізацією комуністичних режимів у Центральній та Південно-Східній Європі; – <i>охарактеризувати</i>: а) реформи 1950–1960-х рр. та їхній вплив на політичне, господарське і культурне життя в УРСР; б) позицію постєталінської республіканської номенклатури (партійно-радянської); в) повсякденне життя міського та сільського населення УРСР, його інтелектуальні та світоглядні орієнтири, духовне життя й моральні цінності; г) діяльність українських «шістдесятників» і дисидентів, їхній внесок у творення української політичної нації; д) молодіжну субкультуру періоду «розвиненого соціалізму»; – <i>визначити</i>: а) диспропорції в соціально-економічному розвитку УРСР; б) передумови «шістдесятництва» і дисидентського руху; в) суперечності процесу реабілітації репресованих єталінським режимом жителів України; – <i>спрогнозувати</i> наслідки змін у національному складі населення УРСР під впливом русифікації; – <i>висловити обґрунтовані судження</i> щодо: а) впливу деєталінізації і соціальних реформ 1950–1960-х рр. на економічний і суспільний розвиток України; б) спроб лібералізації комуністичного режиму і політики реформ у другій половині 1950-х і першій половині 1960-х рр.; в) поширення опозиційних настроїв в українському суспільстві; г) розвитку української освіти й мистецтв у другій половині ХХ ст.; – <i>охарактеризувати</i> діяльність: Віктора Глушкова, Алли Горської, Петра Григоренка, Івана Дзюби, Івана Драча, Ліни Костенко, Левка Лук’яненка, Євгена Свєрстюка, Івана	нової «українізації». Хрущовська освітня реформа. Ставлення народу та партійної верхівки до лібералізації комуністичного режиму і політики реформ. 3.3. Спроби реформувати економіку. Диспропорції господарського розвитку УРСР і напрями реформування економіки. Створення раднаргоспів і повернення до централізованого управління народним господарством. Промисловий розвиток УРСР. Наслідки реформ у сільському господарстві України. 3.4. Опозиційний рух: «шістдесятники» і дисиденти. Передумови поширення опозиційних настроїв в українському суспільстві. Клуби творчої молоді. Українські «шістдесятники»: світосприймання, особливості діяльності, творчі здобутки. Дисидентський рух в Україні. Його ідейні засади, форми вияву й особливості. Боротьба комуністичного режиму проти дисидентства й «самвидаву». 3.5. Формування контурів української політичної нації. Територіальна, економічна та політична основи української нації в умовах постєталітарного режиму. Позиція партійно-радянської номенклатури в Україні. Українсько-радянські концепції минулого. Історичні концепції українських дисидентів. Україна в мистецьких образах. 3.6. Етносоціальна структура населення і повсякденне життя. Національний склад населення УРСР. Соціальні реформи 1950–1960-х рр. та зміни у становищі основних верств населення України. Політика зросійщення. Повсякденне життя міського та сільського населення. Інтелектуальні та світоглядні орієнтири української радянської інтелігенції. Духовне життя і моральні цінності українського суспільства в умовах постєталітарного режиму.
---	--

Світличного, Василя Симоненка, Василя Стуса, Василя Сухомлинського, В'ячеслава Чорновола.	
Орієнтовні теми для практичних занять: – Етносоціальна структура і повсякденне життя населення УРСР у повоєнне двадцятиліття; – «Розширювати творчі межі соціалістичного реалізму» (О. Довженко, 1955 р.): українська творча інтелігенція в добу хрущовської «відлиги»; – Шістдесятники: програмні орієнтири і досягнення.	
Міжпредметні зв'язки: 10 клас. Громадянська освіта. Розділ: Особистість та її ідентичність. Тема: Я – людина. Самоідентифікація. (Учень/учениця вільно оперує поняттями ідентичність, самоідентичність; усвідомлює себе людиною, а людину – унікальною живою істотою на Землі, частиною людства; пишається своєю ідентичністю, поважає ідентичність інших); — 11 клас. Українська література. Розділ: Українська література другої половини XX – початку XXI ст. Тема: Поети шістдесятники. (Учень/учениця розуміє явище «шістдесятництва» і причини пробудження національної свідомості в суспільстві, шістдесятництво як явище соціальне й культурологічне, його зв'язок із дисидентським рухом); — 11 клас. Українська література. Розділ: Українська література другої половини XX – початку XXI ст. Тема: Олесь Гончар «Собор». (Учень/учениця розуміє роль духовного начала і краси в житті людини, осуд бездуховності, історичної пам'яті народу, добра і зла в житті, проблему національного нігілізму, моральної нищості); — 11 клас. Українська література. Розділ: Українська література другої половини XX – початку XXI ст. Тема: Василь Симоненко. Громадянська лірика. (Учень/учениця дискутує про патріотичні, громадянські мотиви, моральноетичні проблеми, розуміє проблему почуття людської гідності, мотиви самоствердження людини в складному сучасному світі, її самодостатність, високохудожнє відтворення громадянського вибору поета).	
Узагальнення	
Тематичний контроль	

Розділ 4. ФОРМУВАННЯ ПОСТІНДУСТРІАЛЬНОГО СУСПІЛЬСТВА

У результаті навчально-пізнавальної діяльності учні/учениці зможуть:	Зміст навчально-пізнавальної діяльності
Знати: – час початку та етапи НТР, «зеленої» й інформаційної революцій, світової енергетичної кризи, початку реформ Ден Сяопіна, відцентрових тенденцій в Югославії, створення «Солідарності»; <i>хронологічні межі</i> тетчеризму, рейганоміки, кризи комуністичних режимів, радянсько-афганської війни, періоду «розрядки», руху дисидентів у СРСР; <i>дату</i> підписання Заключного акта Наради з питань безпеки і співробітництва в Європі, створення Української групи сприяння виконанню Гельсінських угод; – <i>зміст понять</i>: «інновації», «постіндустріальне (інформаційне) суспільство», «науково-технічна революція (НТР)», «зелена революція», «інформаційна революція», «транснаціональна корпорація (ТНК)», «тетчеризм», «рейганоміка», «депопуляція», «соціальна стратифікація», «середній клас», «технократія», «державна загального добробуту», «системна	4.1. Науково-технічна революція. НТР: ознаки, етапи та напрями. Роль науково-дослідних центрів: Кремнієва долина в США. Стівен Джобс і Стівен Возняк. «Зелена» та інформаційна революції. Посилення «вертикальної» та «горизонтальної» інтеграції. Транснаціональні корпорації. Випереджуючий розвиток невиробничої сфери. Зміни у змісті та характері праці. 4.2. Економічні та соціальні зміни у світі в 1960–1980-х рр. Економіка споживання. Зростання сфери послуг. Енергетична криза 1970-х рр. та її наслідки. Зміна ролі держави в економічному й соціальному регулюванні: тетчеризм, рейганоміка. Маргарет Тетчер і Рональд Рейган. Шведська соціальна модель. «Середній клас». Технократи в постіндустріальному суспільстві. 4.3. Урбанізація і зростання освіченості населення. Демографічні зміни в країнах

суспільна криза», «нова економіка»; – <i>вплив</i> НТР, «зеленої» та інформаційної революцій на економіку та суспільство; – <i>роль</i> «середнього класу» і технократії в постіндустріальному суспільстві; – <i>наслідки</i> підписання Заключного акта НБСЄ для країн соціалістичного табору; – <i>сутність</i> концепції «радянського народу». Уміти: – <i>встановити хронологічну послідовність і синхронність</i> фактів, що відображають формування постіндустріального суспільства, кризи комуністичних режимів, діяльність українських дисидентів; – <i>охарактеризувати</i>: а) економічне та соціальне становище, розвиток науки та освіти в США, демократичних країнах Західної Європи, у СРСР і країнах «соціалістичного табору»; б) демографічні, економічні й соціальні зміни у світі в 1960–1980-х рр.; в) морально-психологічний стан українського суспільства в 1980-х рр.; – <i>визначити причини, ознаки й наслідки</i>: а) науково-технічної революції (НТР); б) випереджуючого розвитку невиноробничої сфери; в) посилення «вертикальної» та «горизонтальної» економічної інтеграції, обмеження ролі держави в економічному й соціальному регулюванні; г) утворення транснаціональних корпорацій; д) енергетичної кризи 1970-х рр.; е) масових міграційних рухів; є) старіння населення Європи й України; ж) розвитку систем соціального забезпечення і масової освіти; з) переходу до загальної середньої освіти в СРСР; и) політики «розрядки»; і) системної кризи комуністичних режимів; – <i>порівняти</i>: а) західну і радянську економічні системи, освітні системи та системи розподілу суспільних благ; б) політичний курс П. Шелеста і В. Щербицького в УРСР; в) морально-психологічний стан українського суспільства та постіндустріальних суспільств Заходу; – <i>спрогнозувати</i> наслідки посилення відцентрових тенденцій для Югославії, зростання впливів «Солідарності» для Польщі, реформ Ден Сяопіна для Китаю, введення військ до Афганістану для СРСР, втілення в життя концепції «радянського народу» для українського суспільства; – <i>висловити обґрунтовані судження</i> про політичні рішення Рональда Рейгана, Ден	Європи та Америки в 1970–1980-х рр. Емігранти та іммігранти. Проблема старіння населення. Розвиток освітніх систем і перехід до загальної середньої освіти. Університети як автономні осередки науки й освіти. 4.4. Західна і радянська системи розподілу суспільних благ. Розподіл суспільних благ у країнах Заходу і в СРСР. Платоспроможний попит і пропозиція в суспільстві споживачів. Зростання товарного дефіциту і зниження якості товарів у СРСР. Розвиток систем соціального забезпечення в 1960–1980-х рр. 4.5. Комуністичні режими. Економічні, соціальні та політичні ознаки кризи в СРСР. Леонід Брежнєв. Реформи Ден Сяопіна в Китаї. Посилення відцентрових тенденцій у Югославії. Виникнення «Солідарності» та запровадження військового стану в Польщі. 4.6. Україна в умовах наростання системної кризи комуністичного ладу. Петро Шелест і посилення автономного курсу керівництва УРСР. Володимир Щербицький: «чистка» партійно-державного апарату. Течії дисидентського руху: національна, релігійна, правозахисна. Українська громадська група сприяння виконанню Гельсінських угод. Арешти українських дисидентів. 4.7. Концепція «радянського народу». Суспільна атмосфера в Україні. Формування концепції «радянського народу». Мовне зросійщення України. Кампанія критики інтелектуальної діяльності в галузі української історії та літератури. Морально-психологічний стан українського суспільства в 1980-х рр. Інтелектуальні та моральні орієнтири українських дисидентів.
---	--

Сяопіна, Маргарет Тетчер, Петра Шелеста, Володимира Щербицького, громадсько-політичну діяльність Леха Валенси і Миколи Руденка.	
Орієнтовні теми для практичних занять: – «Середній клас» як соціальна основа демократичного суспільства; – Роль технократії в постіндустріальному суспільстві; – Формування постіндустріального суспільства: ознаки, процеси, наслідки; – Україна в 1960–1980-х рр.: демографічні, етносоціальні та ментальні зміни; – Концепція «радянського народу»: ідеологема й реальність; – Українська молодь 1960–1980-х рр.: інтелектуальні та моральні орієнтири. Орієнтовні теми для навчальних проєктів: – Провладна й опозиційна інтелектуальна діяльність як чинник кризи комуністичного режиму; – Панівна культура і контркультура України періоду кризи комуністичного режиму; – Постаті української та світової культури (кінематографу, літератури, музики, мистецтва); – Винаходи ХХ століття, які скоротили відстані та змінили світ.	
Міжпредметні зв'язки: 10 клас. Географія. Розділ: Загальна економіко-географічна характеристика світу. Тема: Географія населення світу. (Учень/учениця висловлює судження щодо здійснення демографічної політики у країнах світу загалом і зокрема в Україні; щодо способів вирішення міжетнічних проблем, врегулювання конфліктів, пояснює значення понять «демографічна політика», «демографічний вибух», «урбанізація», «субурбанізація», «міграція», «мегалополіс»); — 11 клас. Економіка. Розділ: Світова економіка та інтеграційні процеси. Тема: Світове господарство та основні закономірності розвитку світової економіки. (Учень/учениця знає, як формувалося світове господарство та в яких формах існують міжнародні економічні відносини, розуміє переваги, які отримує національна економіка за наслідками економічної інтеграції, пояснює переваги та загрози глобалізації, уміє ілюструвати наслідки глобалізації статистичними даними); — 11 клас. Географія. Розділ: Глобальні проблеми людства. Тема: Глобальні проблеми політичного і соціально-економічного характеру. (Учень/учениця розрізняє поняття «глобальні проблеми», «глобалістика», «глобалізація»; аналізує наслідки глобалізації; називає рівні вивчення глобальних проблем, характеризує проблеми; визначає шляхи вирішення глобальних проблем).	
Узагальнення	
Тематичний контроль	

Розділ 5. РЕВОЛЮЦІЙНІ ЗМІНИ В ЄВРОПІ. ПРОГОЛОШЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

У результаті навчально-пізнавальної діяльності учні/учениці зможуть:	Зміст навчально-пізнавальної діяльності
Знати: – <i>хронологічні межі</i> політики «перебудови»; <i>час</i> революцій у соціалістичних державах Центрально-Східної Європи, «Революції на граніті» в УРСР, об'єднання Німеччини, створення СНД, поділу Чехословаччини, громадянської війни в Югославії та утворення нових незалежних держав на Балканах; <i>дати</i> Чорнобильської катастрофи, прийняття Декларації про державний суверенітет України, Акту проголошення незалежності України, референдуму на підтримку незалежності України; – <i>зміст понять</i>: «прискорення», «гласність»,	5.1. «Прискорення», «гласність», «нове мислення». Політика «перебудови»: цілі, напрями, етапи. Михайло Горбачов. Спроби реформування радянської економіки. Суперечливість політики «гласності». «Нове мислення» у зовнішній політиці СРСР. Особливості «перебудови» в УРСР. 5.2. Лібералізація суспільного та культурного життя. Національні рухи. Реабілітація репресованих і звільнення політичних в'язнів. Спроби реформувати політичну систему СРСР та консолідація

«нове мислення», «парад суверенітетів», «путч», «референдум», «оксамитова революція», «осінь народів», «революція на граніті», «шокова терапія»; – <i>передумови</i> краху комуністичних режимів у СРСР і країнах Центрально-Східної Європи; – <i>специфіку</i> радикалізму і консерватизму в умовах революційних перетворень; – <i>історичне значення</i> проголошення незалежності України, проведення всеукраїнського референдуму і виборів президента 1991 р., об'єднання Німеччини. Уміти: – <i>встановити хронологічну послідовність і синхронність</i> фактів, що відображають лібералізацію суспільного життя в СРСР під час «перебудови», розпад «соціалістичного табору», боротьбу за українську державність; – <i>використовувати карту як джерело інформації</i> про геополітичну ситуацію в Європі та світі на зламі 1980–1990-х рр.; – <i>прогнозувати</i> зміни в геополітичному становищі держав Центрально-Східної Європи після краху комуністичних режимів і розпаду СРСР; – <i>аналізувати</i>: а) внутрішню і зовнішню політику СРСР; б) економічні процеси, громадсько-політичне, культурне і повсякденне життя в УРСР у період «перебудови»; – <i>охарактеризувати процеси</i>: а) зародження приватного підприємництва; б) утвердження в СРСР політичного та ідейного плюралізму; в) розгортання національних рухів у СРСР; г) поляризації українського суспільства в умовах «перебудови»; – <i>визначити причини та наслідки</i> політики «перебудови», «параду суверенітетів», «Революції на граніті», розпаду СРСР; – <i>розкрити ідейні засади</i> радикальної й поміркованої течій українського національного руху та української контркультури в умовах «перебудови»; – <i>встановити відмінності</i> в ціннісних пріоритетах та ідеологічних орієнтирах різних поколінь українців, населення різних регіонів України; – <i>виявити суперечності</i> політики «перебудови» («прискорення», «гласності», «нового мислення»), розуміння населенням УРСР базових принципів життя в суспільстві (свободи, рівності, справедливості та ін.).	консервативних сил. Втрата КПРС монополії на владу. Формування багатопартійності та розгортання національних рухів. Українська контркультура. «Парад суверенітетів» і «новоогарьовський процес». 5.3. Українське суспільство в період «перебудови». Активізація громадських ініціатив в українському суспільстві. «Декларація принципів» Української гельсінської спілки. Народний Рух України за перебудову. В'ячеслав Чорновіл. Перехід частини партійної номенклатури на національні позиції. Перші альтернативні вибори (1990 р.). «Декларація про державний суверенітет України». «Революція на граніті». Формування багатопартійності. 5.4. Повсякденне життя. Національні цінності та ідеологічні орієнтири населення України: регіональні відмінності. Ставлення до праці та державної власності. Початки приватного підприємництва та комерціалізації бюджетної сфери. Життєвий рівень населення. Житлова проблема. Сімейне життя і побут: конфлікт поколінь. 5.5. Осінь народів: революції в Центрально-Східній Європі. Польща: «Солідарність» і «Круглий стіл». Чехословаччина: «Оксамитова революція». Югославія: розпад і громадянська війна. Крах комуністичних режимів в Угорщині, Румунії, Болгарії. Об'єднання Німеччини. 5.6. Серпневий заколот 1991 року. Проголошення незалежності України. Спроба державного перевороту 1991 р. і розпад СРСР. Акт проголошення незалежності України. Леонід Кравчук. Всеукраїнський референдум 1991 р. та вибори Президента України. Створення Союзу Незалежних Держав (СНД).
Орієнтовні теми для практичних занять: – Суперечності політики «перебудови» (на джерелах з історії України); – На порозі нової ери: шляхи розвитку декомунізованих держав (аналіз стратегічних	

орієнтирів); – Стратегія дій української еліти в умовах «перебудови»: труднощі вибору; – Повсякденне життя населення УРСР в період «перебудови». Орієнтовні теми для навчальних проєктів: – Сімейне життя і побут населення УРСР: конфлікт поколінь. – Українська андеграундна культура. Орієнтовні теми для написання есе: – Михайло Горбачов: портрет політика. – В'ячеслав Чорновіл: громадянин і політик на тлі епохи.
Міжпредметні зв'язки: 10 клас. Громадянська освіта. Розділ: Людина в соціокультурному просторі. Тема: Я і ми. Соціокультурна багатоманітність. (Учень/учениця тлумачить полікультурність як основу добросусідства культур; усвідомлює факт існування різноманіття культур; може назвати основні принципи діалогу між соціальними групами в полікультурному суспільстві: принцип соціальної рівності та справедливості, принцип згуртованості, принцип соціального партнерства); — 11 клас. Екологія. Розділ: Провідні екологічні проблеми. Тема: Проблема забруднення природного середовища та стійкості геосистем до антропогенних навантажень. (Учень/учениця знає джерела, види забруднень навколишнього середовища, їх негативний вплив на живі організми та здоров'я людей; розуміє взаємопов'язаність таких категорій, як «забруднення середовища» і «стійкість геосистем»; пояснює залежність стійкості геосистем від біорізноманіття, біомаси і біопродуктивності).
Узагальнення
Тематичний контроль

Розділ 6. УКРАЇНА В СУЧАСНОМУ СВІТІ

У результаті навчально-пізнавальної діяльності учні/учениці зможуть:	Зміст навчально-пізнавальної діяльності
Знати: – <i>хронологічні межі</i> періоду «двополюсного світу», <i>етапи</i> державного будівництва в Україні, європейської та євроатлантичної інтеграції України, <i>дати</i> укладення Маастрихтської угоди і створення ЄС, вступу України до Ради Європи, СОТ, укладення угоди про асоціацію України з ЄС, прийняття Конституції України, Помаранчевої революції, Революції гідності, запровадження безвізового режиму з ЄС; – <i>зміст понять</i>: «глобалізація», «багатополярний світ», «інформаційна економіка», «віртуальна реальність», «державний капіталізм», «сепаратизм», «гібридна війна»; – <i>суперечливість</i> внутрішньої та зовнішньої політики України в 1990–2000-х рр.; – <i>виклики</i> глобалізації й <i>загрози</i> для української державності в умовах багатополярності світу та гібридної війни з боку Росії; – <i>взаємопов'язаність</i> глобальних проблем людства і <i>необхідність</i> колективних зусиль для забезпечення прогресу людства і збереження цивілізації.	6.1. Україна: труднощі та здобутки державного будівництва. Економіка: між ринком і державним капіталізмом. Кроки до інтеграції України в європейський і світовий економічний простір. Соціально-майнові контрасти. Конституційний процес. Влада та опозиція. Політичні кризи. Помаранчева революція. Революція гідності. Національна свідомість. Проблеми регіоналізму та сепаратизму. Російська агресія проти України. Анексія Криму РФ. Антитерористична операція. Культурне життя українського суспільства. Церква в сучасній Україні. 6.2. Україна в умовах «багатополярного» світу. Зростання ролі США в міжнародних відносинах. Росія: між прагненням до світової першості та самоізоляцією. Китай: формування нового світового лідера. Багатополярність світу і його глобальність. Україна: пошуки зовнішньополітичних орієнтирів. Давні й нові локальні конфлікти: перспективи розв'язання. Участь України в миротворчих процесах. Російсько-українська війна.

Уміти: – <i>встановити хронологічну послідовність і синхронність</i> фактів, що відображають багатополярність світу і його глобальність, процеси державного будівництва в Україні, європейську та євроатлантичну інтеграцію, відповіді України та інших країн світу на виклики сучасності; – <i>використовувати карту як джерело інформації</i> про сучасну геополітичну ситуацію в Європі та світі, «гарячі точки» у світі; – <i>прогнозувати</i> геополітичне становище України на найближчу перспективу; – <i>охарактеризувати</i> розвиток економіки, конституційний процес, становлення громадянського суспільства, культурне життя в Україні, зміни в колективній свідомості українців, зовнішню політику України; – <i>порівняти</i> цілі та політичні ролі США, ЄС, Росії, Китаю в сучасному світі; – <i>висловити обґрунтовані судження</i> щодо здобутків і труднощів державного будівництва в Україні, європейського вибору українського суспільства, глобальних проблем і цінностей людського існування в сучасному світі; – <i>встановити причини, результати і наслідки</i> інтеграції України в європейський і світовий економічний простір, її участі в миротворчих акціях і протидії міжнародному тероризму, «Помаранчевої революції», Революції Гідності, агресії Росії на півдні та сході України; – <i>визначити</i> цілі державного розвитку України в короткотерміновій перспективі; – <i>обстоювати власні судження</i> про здобутки і суперечності проведених за роки незалежності України економічних, соціальних і політичних реформ, зміни у сфері освіти, науки, культури, реалізацію євроінтеграційного курсу; – <i>розробити стратегію консолідації українців</i> (у тому числі української діаспори) для забезпечення сталого розвитку України (на основі моделей наздоганяючого і випереджаючого розвитку); – <i>прогнозувати можливості та пропонувати сценарії</i> подолання гострих цивілізаційних і державних військово-політичних конфліктів, загрози міжнародного тероризму та інших глобальних проблем.	6.3. Європейська та євроатлантична інтеграція. Шенгенська зона. Рада Європи. Маастрихтський договір. Утворення Європейського Союзу. Розширення ЄС і «політика сусідства». Ідея єдиного європейського цивілізаційного простору. Євроскептицизм. 6.4. Євроінтеграційний поступ України. Українське суспільство та політика перед європейським вибором. Вступ України до Ради Європи. Угода про асоціацію між Україною та Європейським Союзом. Режим безвізового в'їзду в країни ЄС для громадян України. Українці в світі. 6.5. Постіндустріальне суспільство та виклики сучасності. Глобалізація і проблема розподілу світових ресурсів. «Інформаційна економіка». Поява Інтернету. Культура «віртуальної реальності». Суспільство масового споживання. Екологічні проблеми. Чорнобильська катастрофа. Демографічні проблеми. Невиліковні хвороби. Міжцивілізаційні, національно-етнічні та релігійні протиріччя. Регіональні конфлікти. Міжнародний тероризм. Виміри людських цінностей у сучасному світі.
Орієнтовні теми для практичних занять:	

- Європейський Союз та виклики сучасності;
- Інтеграція України в європейський і світовий економічний простір: здобутки і труднощі;
- Проблеми регіоналізму і сепаратизму в сучасній Європі;
- Україна: пошуки зовнішньополітичних орієнтирів;
- Культурне життя в незалежній Україні.

Орієнтовні теми для навчальних проєктів:

- Участь України в миротворчих процесах і протидії міжнародному тероризму;
- Постаті української та світової культури (кінематографу, літератури, музики, мистецтва);
- Українці у світі (емігранти, які прославили Україну).

Орієнтовні теми для написання есе:

- Чи можна подолати міжнародні конфлікти і вирішити глобальні проблеми людства?
- Яку модель розвитку обрати Україні: наздоганяючу чи випереджуючу?

Міжпредметні зв'язки: 10 клас. Географія. Розділ: Україна в міжнародному просторі. Тема: Місце України на сучасній геополітичній карті світу. (Учень/учениця визначає місце України на геополітичній карті світу; пояснює вплив окремих чинників, які зумовлюють геополітичну роль України; аргументує домінуючі вектори зовнішньої політики). — 10 клас. Громадянська освіта. Розділ: Людина в соціокультурному просторі. Тема: Стереотипи та упередження. Дискримінація. Конфлікти. (Учень/учениця знає та критично оцінює причини зародження конфліктів, аналізує шляхи подолання конфліктних ситуацій; формує навички ефективної комунікації та ненасильницького розв'язання соціальних конфліктів); — 10 клас. Громадянська освіта. Розділ: Демократичне суспільство та його цінності. Тема: Демократична держава. Громадянське суспільство. Громадянська участь у житті суспільства. (Учень/учениця використовує знання про принципи демократії та політичну систему України для інтерпретації подій суспільно-політичного життя, використовує приклади з повсякденного життя, щоб пояснити принципи та цілі діяльності неурядових організацій, політичних партій, громадських організацій, клубів, товариств); — 10 клас. Громадянська освіта. Розділ: Я у світі інформації. Тема: Комунікація, інформація, медіа. Медіа і демократія. Свобода, етика і відповідальність. (Учень/учениця обирає медіаресурси для визначення, дослідження й репрезентації питань і проблем, здійснення власних і соціальних проєктів; аналізує різницю між реальною подією та її відображенням у медіатексті; робить висновки щодо маніпулятивних можливостей медіа й важливості критичного осмислення інформації; підтримує ідею свободи інформації в сучасному світі); — 10 клас. Громадянська освіта. Розділ: Україна. Європа. Світ. Тема: Інтеграція й глобалізація. Міграційні процеси і Україна. Україна – член європейського та світового співтовариства. (Учень/учениця знає та розуміє причини та наслідки міграційних процесів в Україні та світі; усвідомлює взаємозалежність життя місцевої громади, України, Європи та світу; аналізує основні положення Угоди про асоціацію Україна – ЄС; дискутує щодо перспектив збереження та розширення ЄС, НАТО; пишається потенціалом України в Європі та світі); — 10 клас. Громадянська освіта. Розділ: Взаємодія громадян і держави в досягненні суспільного добробуту. Тема: Я і економіка. Я і довкілля. (Учень/учениця знайомий з принципами ринкової економіки; відмінності між потребами, бажаннями і можливостями людини; вміє господарювати на основі принципів сталого розвитку; усвідомлює необхідність навчання впродовж життя; знає, що запорукою успішної професійної діяльності є зважена самооцінка власних здібностей та талантів); — 11 клас. Зарубіжна література. Розділ: Із літератури кінця XX – початку XXI століття. Тема: Постмодернізм – одне з найяскравіших літературних явищ другої половини XX ст. Соціоісторичні, культурно-філософські та естетичні чинники розвитку постмодернізму в художній літературі. (Учень/учениця розповідає про соціоісторичні, культурно-філософські та естетичні чинники розвитку постмодернізму в художній літературі, наводить приклади втілення елементів постмодерністського мистецтва в масовій культурі, висловлює власне судження про особливості літератури постмодернізму); — 11 клас. Українська література. Розділ: Сучасна українська література. Тема: Історико-культурна картина літератури кінця XX – початку XXI ст.: на шляху до нового відродження. (Учень/учениця розуміє постмодернізм як один із основних напрямів сучасного мистецтва); — 11 клас. Географія. Розділ: Глобальні проблеми людства. Тема: Глобальні проблеми соціального характеру. (Учень/учениця пояснює причинно-наслідкові зв'язки виникнення демографічних проблем, складає демографічні прогнози, називає хвороби цивілізації); — 11 клас. Економіка.

Розділ: Національна економіка і роль уряду у її функціонуванні. Тема: Роль уряду у регулюванні національної економіки. (Учень/учениця розуміє об'єктивні причини урядового регулювання ринкової економіки, характеризує зв'язок ефективності та справедливості, пояснює невдачі (обмеження) ринку і уряду та роль уряду як власника, виробника і споживача з використанням схеми загального економічного кругообігу); — 11 клас. Англійська мова. Тема: Моє місце в світі. (Учень/учениця знає про зразки здорового способу життя в Україні та англійськомовних країнах, вміє презентувати Україну в міжнародному контексті).

Узагальнення

Тематичний контроль

Укладачі програми (відповідно до наказу Міністерства освіти і науки України від 24.02.2017 № 310 «Про розроблення навчальних програм для старшої школи»):

Мудрий Мар'ян Михайлович, доцент кафедри новітньої історії України ім. М. Грушевського Львівського національного університету імені Івана Франка, кандидат історичних наук (*голова Робочої групи*); **Байкеніч Ганна Василівна**, завідувачка сектору методичної роботи Українського інституту національної пам'яті (м. Київ), кандидат педагогічних наук; **Баханов Костянтин Олексійович**, професор кафедри педагогіки вищої школи, управління навчальним закладом та методики викладання суспільствознавчих дисциплін Бердянського державного педагогічного університету, доктор педагогічних наук; **Бурлака Олена Вікторівна**, учителька історії Городищенського економічного ліцею Черкаської області; **Гирич Ігор Борисович**, завідувач відділом Інституту української археографії та джерелознавства ім. М. Грушевського НАНУ, доктор історичних наук; **Євтушенко Раїса Іванівна**, головний спеціаліст департаменту загальної середньої та дошкільної освіти Міністерства освіти і науки України; **Кендзьор Петро Іванович**, доцент кафедри суспільних дисциплін Львівського інституту післядипломної педагогічної освіти, доктор педагогічних наук; **Ксьондзик Тетяна Миколаївна**, учителька історії ЗОШ І–ІІІ ступенів № 5 м. Житомира; **Майданик Олена Геннадіївна**, учителька історії та правознавства Чернівецького ліцею № 1 математичного та економічного профілів Чернівецької міської ради; **Митрофаненко Юрій Станіславович**, старший викладач Кіровоградського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти, кандидат історичних наук; **Осмоловський Сергій Олександрович**, завідувач, професор кафедри всесвітньої історії Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова, кандидат економічних наук; **Пастушенко Роман Ярославович**, завідувач кабінету розвитку освіти Львівського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти; **Руккас Андрій Олегович**, доцент історичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка, кандидат історичних наук; **Скальський Віталій Валерійович**, науковий співробітник Інституту історії України НАНУ, кандидат історичних наук; **Хлипавка Леся Миколаївна**, учителька історії та правознавства Черкаського навчально-виховного об'єднання «Дошкільний навчальний заклад – загальноосвітня школа І–ІІІ ступенів № 36» імені Героїв-прикордонників; **Черевко Оксана Степанівна**, доцент кафедри всесвітньої історії Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова, кандидат історичних наук; **Щупак Ігор Якович**, директор Українського інституту вивчення Голокосту «Ткума», музею «Пам'ять єврейського народу та Голокост в Україні», кандидат історичних наук.